

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

محمد خدای جهان آفرین که تسبیح عدم انشیل از حضرت شاکلیم الله بن ابی

حسب یای جانب لوی حافظ محمد عبدالاحد

مطبعه محمدیة
در محبت و آفة مطبوعه

داخله نمبر	۸۰۷
فصل نمبر	الف ۴
مآخذ نمبر	۳۰
بسم الله الرحمن الرحيم	

یا کل بک کل و منک کل و الیک کل صل علی تعینک الاقدم و المظهر الاثم لاینبک الا عظم
اما بعد هر فائده که مستور بعد از این اوراق است بمنظور تعهید است که از پیران خرقه پوش سراپا
هوش باین گذار سیده و بتار محنت بر یکدیگر دوخته مرقمی برای پوشش ماسوی الحق از نصیبت
ساخته لهذا این مجموعه را مرقع نام کرده و تقسام صلوٰه را بر او مقدم داشته و هر فائده را معنون
بر قه ساخته و چون اختصار مطلوب بود و مقتضای بعضی خواص نموده آمد-

مقدمه عاقل را باید که این شروط مذکور در ذیل خود پیدا آورد بعد آن عمل نماید که بی سبب است
است و امید واری نتایج جهالت امام احمد بن حنبل که راس و رئیس اهل دعوات است این شروط
ذکر فرموده کل حلال و صدق مقال و حضور قلب و عجز و خضوع و بکار و اخلاص و کسوت حلال
و رعایت اوقات صالح چون وقت افطار و تحر و وقت قلب و بعد از ادر فرائض و در میان
سنت فجر و فرض آن بعد صلوٰه جمعه تا غروب و در روز عرفه و منصف شعبان و عیدین رمضان
و بعد تلاوت قرآن و نزول و نزول مطر و نزول مرضی و مجالس علماء دین و جماعت مسلمین غیبت
مدغول و نزول دعا بر ستم و نزول دعا و والدین و الاولاد و مناسک حج و ایاتیهها و مبطل هر دو دست
و انفرج انگشتان و رفع هر دو دست تا با بظواهر شود و باز و از دست کشاده گردد و تپه گاه
از باز و و خفض سر در سجده و غیر آن و درک معانی دعا و ابتداء و ختم آن بر درود آن سرور

سوره اعلیٰ یا قدر و کافرون و اخلاص و در چهار رکعت قبل العشاء سلطان الشارح مؤلفیکه این ترتیب
 بشیخ نصیر الدین محمودیچ رکعت و قسم نماز اشراف و در رکعت و در اول آیت الکرسی تا خالودن و در ثانی
 آمن الرسول و آیت الله لود السلمات بعد از آن دو رکعت استعاذه و در اولی فلق و در ثانیه و الناس
 بعد از آن دو رکعت استعاذه و در اولی کافرون و در ثانیه اخلاص بعد از آن نماز استجاب و در اولی
 واقع و در ثانیه سبح اسم ربک الا اعلیٰ رقعہ صلوة شکر النهار و در رکعت و در هر رکعت پنج بار اخلاص
 و در شکر اللیل پنج کافرون و رقعہ نماز چاشت یعنی غمی و دوازده رکعت است و اقل آن چهار رکعت
 چهار گانه اول فتح پس نوح پس قدر پس کوثر و در چهار گانه دوم دوا دل و اشمس پس و اهلل
 پس و الضعی پس الم شرح و در چهار گانه سوم و راول کافرون پس نصر پس تبت پس اخلاص
 و هر که التزام گیرد نماز چاشت ما اسباب معاش و معی راحی تعالی مهیا دارد و رقعہ بعد از
 غمی و در رکعت انفس آمده و در اولی آیت الکرسی و اشمس و اخلاص پنج بار و در ثانیه آیت الکرسی
 و الضعی و اخلاص پنج بار بعد از فراغ گوید اللهم اری فی استسکاف العفو و العافیة کما
 المتساکات فی الدنیا و الاخره و رقعہ چون سایه بگرد و در هر رکعت فی زوال در
 هر رکعت اخلاص پنج بار یا یازده بار یا سه بار و این وقت را غنیمت شمارد که همچون
 نصف یل است بعد از فراغ صلوة ظهر در رکعت ظهر بخواند و درین ده رکعت ده سوره
 آخر قرآن بخواند و هر که التزام گیرد بهتر خضر علیه السلام ملاقات نماید رقعہ بعد صلوة المغرب
 صلوة ادابین بیت رکعت آمده و در هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص سه بار و اقل آن شش
 رقعہ و در رکعت خط الایمان بعد از فاتحه هفت بار اخلاص و فلق یکبار و در اولی و در ثانیه
 هفت بار اخلاص و ناس یکبار حضرت شیخ قدس سره ده بار میفرمودند
 و اول فوائد الفوائد است رقعہ بعد از مغرب و در رکعت صلوة فضا را احوالی الشریعہ
 الشریعہ لانه محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم و آله و صحبه در هر رکعت
 سه بار اخلاص و یکبار لا اله الا انت سبحانک اری کنت من الظالمین

نماز اشراف و استعاذه و یا تحیات نماز شکر النهار نماز چاشت نماز غمی نماز صبح نماز فی الزوال نماز کافرون نماز ادابین نماز خط الایمان نماز فوائد الاحوال

بانی اسلام است بکمال انانیت منظر المصلحین که در پیش جبریه هم میخواند -
مرقد شریف فارسی

مازندشانی پیم
مازندساجوت
مازندراحت البرزیم
مازندمول
مازندشادریض

ایضاً
ایضاً

کتابخانه
مکتبہ
مکملہ

جاری

نماز طولی

نماز اویس قرنی

نماز یسیر الرقاب

اخلاص و تسبیح الرحمن و بعضی خلاص در اولی و دوازده بار بخوانند
 دوازدهم یکبار خوانند بعضی دوازده رکوع سوره یوسف بخوانند و حق نیست که این نماز بهترین
 نوافل است که با اخلاص اقرب و از ریاء بعد است رقعہ صلوة طولی العمر در آخر ماه رجب
 بگذارد و دوازده رکعت بسه سلام در هر رکعت بعد از فاتحه آیه الکرسی و اخلاص سه بار و بعد صلوة
 این دعا بخوانند باریا اجل من کل جلیل و یا اکر مر من کل کریم و یا اعظم من کل
 عظیم و یا ارحم من کل رحیم و یا اعز من کل عزیز و یا ارحم من کل واحد و یا
 خیر من کل خیر انت ربی لا ارب لی سواک یا غیاث المستغیثین و یا صاحب کل کرم
 یفضلک و مد فی عمری مدا طویلا فی رضاک یا عافیة برحمتک یا وکائب یا کریم
 انک علی کل شیء قدیر رقعہ صلوة اویس قرنی رضی الله عنه در ماه رجب در سه و چهار پنج پانزده
 و چهارده پانزده یا میت و سیوم و میت و چهارم و میت و پنجم و طیش نیست که بوقت چاشت
 غسل کند و چهار رکعت بخواند و هر چه خواهد از قرآن بخواند بعد از سلام بقصد بارگویی لا اله الا الله و
 الملك الحق المبين و کیش گشاید شکی و هو السبع البصیر و چهار رکعت دیگر بگذارد و در هر
 بعد از فاتحه سوره نصر بعد از سلام بقصد بارگویی لا اله الا الله و اهدی دلیل الحق
 ایاک نعبد و ایاک نستعین و چهار رکعت دیگر بگذارد و در هر رکعت سه بار اخلاص بعد از سلام
 سوره الم نشرح بقصد بار بخواند و دست برده شسته بر سینه فرو دارد و حاجت خواهد حاصل شود و از اول
 غسل تا اتمام نماز یکم کند این را و شیخ اشیرخ نیز آمده رقعہ صلوة لیلة الرقاب می العظیما اول شب
 جمعه ماه رجب خوانند و بجا می آید و دوازده رکعت در هر رکعت سوره قدر سه بار و اخلاص دوازده
 بار و بعد از فرغ بقصد بار بخواند اللهم صل علی محمد و آل محمد و علی اله پس سر سجده بپوشد
 سجده بقصد بارگویی استغفر الله و ربنا و رب الملائکة و رب السجود و بارگویی و بقصد بار
 بگوید رب اغفر وارحم و بجا آورد نمازک فانک انت العلی الاعظم و دوم سجده
 بقصد بارگویی استغفر الله و ربنا و رب الملائکة و رب السجود و دوم سجده حاجت خواهد برآید

نماز استخاره

نماز

نماز

بسم الله الرحمن الرحيم و الحمد لله رب العالمين و الصلاه و السلام على من لا نبي بعده و بعد
اغتسلوا و لبسوا ثيابا طيبا و قالوا لا اله الا انت العلي الاعظم ابوهم و محمد بن عبد الله و آله و سلم
و قالوا لا اله الا انت و قالوا لا اله الا انت و قالوا لا اله الا انت و قالوا لا اله الا انت و قالوا لا اله الا انت
ترک نماز را کنند و رکعت خوانند کافرون خلاص این نماز خوانند و کار بزرگ کار گذارند اگر خیر است تو غیر
می یابد اگر شر است باز می ماند و این رکعت آمده و آنچه مشغول کنند و غیره باندازند و فعل ترک آن طوطی است
در حدیث نیاید بسم الله الرحمن الرحيم اللهم اني استخيرك بعلمك و استقدر بك بقدرتك
و استعاض بك من فضلك العظيم فانك تقدر و لا اقدر و تعلم و لا اعلم و انت علام الغيوب
اللهم ان كنت تعلم ان هذا الامر لي اثم و لا خير لي في ديني و دنياي و ممالي
و عاقبة امري (و اینجا اسم این عبادت گوید) في عاجل امري و آجله فان قدر علي و كسرتني
لي ثم بارئني فيه و ان كنت تعلم ان هذا الامر رايها م حاجت خود گوید) شر لي في ديني
و معاشي و عاقبة امري (و اینجا اسم این عبادت گوید) في عاجل امري و آجله فاصرفه عني
فاصرفني عنه و اقدر لي الخیر حيث كان ثم اكرضني به رقعہ متوجم بنی اشج بولی نوری
و ادراغنا الی الرضی کرم الله وجهه گوید که کسی که خواهد که در مقام خود از خیر و شر کار خود خبر یابد شش رکعت
نماز بعد صلوٰه مشاء بخواند و پیش از خواب در اول سوره شمس هفت بار و در سوره ناس هفت بار و در
چهارم الم نشرح هفت بار و در خامس سوره و هین هفت بار و در ششم قدر هفت بار و تا بخواند صلوٰه
بفرستد و این دعا بخواند اللهم بارک لنا و بارک لوالدینا و بارک لاهلنا و بارک لکرمنا و بارک لکرمنا و بارک لکرمنا
و رب میکا شیل و رب اسرائیل و رب عزرائیل و انت یا رب منزل الصحف و
منزل التوراة و الانجیل و الزبور و الفرقان رب ارنی فی مآخیز هذه الدللة
من امیر ما انت به اعلم من استخاره و هفت شب بکند رقعہ نصف شب بیدار شود و من
کاش بکند و نتیجه الوضوء بخواند بعد از آن فاتحه یا زده بار بخواند و خلاص نیز یا زده بار و در و نیز
بعد و کلمه تعبد نیز و با عبدا القادر جیلانی شکی الله نیز یا زده بار بخواند و در رکعت دیگر بخواند

و در رکعت دیگر بخواند در هر رکعت اخلاص بیست و پنج بار ثواب آن بروج حضرت غوث الاعظم
 رضی الله تعالی عنه نیاز فرستد باز در رکعت براسه تضاء حاجت خود بخواند و چون تحریر
 بند چشم پوشد و خود را نرم دارد پس شروع فاتحه نماید و چون به **اِنَّكَ كَبُودٌ وَ اَنَّكَ**
لَشَتَعِيْنٌ رسید این دو کلمه تکرار کند تا گردن بگرد و اگر بجانب راست گردد کار کند و اگر بجانب
 چپ بگرد کار کند پس تمام کند فاتحه را و اخلاص یازده بار ضم نماید و رکعت ثانی را همچنین
 کند خارج شود از نماز رقعہ دو رکعت گذارد از نماز عشاء قریب خواب یا **عَلَيْهِ سَلَامٌ**
صَدْرُكَ یا **اَشْفِقْ** از شیدان **اَشْفِقْ** فی صدر یا **هَادِيْ** اِهْدِنِيْ صَدْرُ اَوَّلٍ و آخر درود تا
 حال معلوم شود **فَقَسَمَ** صلوة رضا الالبون رکعتین در هر رکعت چهار قل بخواند رقعہ
 صلوة الحاجت دو رکعت قبل طلوع الفجر بخواند در هر رکعت آیت الکرسی سابر
 و کافرون و اخلاص یازده بار بعد از آن گوید **سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ سُبْحَانَ اللَّهِ**
الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ ۴ استغفر الله صابر خدا تعالی قضا کند وین اودا و وسیع کند بروی
 رزق این مشهور و مجرب است رقعہ صلوة قضا الحوائج اتمی حاجت کانت چهار رکعت
 برو سلام **اَوَّلِيْ قُلِ اللَّهُ مَا لَكَ الْمَلِكُ مَا يَعْزِيْ حَسَابُ** پانزده بار در ثانیه کوثر
 پانزده بار و در ثانیه کافرون پانزده بار و در رابعه اخلاص پانزده بار بعد از آن دعا بخواند محت
 روا گردان **اِنَّ اَسْمَاءَ تَعَالَى بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ**
سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِيْنَ حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **إِنِّي مَسْنِيْ لَصُغْرَةٍ**
وَأَنْتَ أَكْبَرُ التَّاجِيْنَ وَاقْضِ أَمْرِيْ إِلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيْرٌ بِالْعِبَادِ
يَا مَنْ ذَكَرَهُ كُتِبَ لَهُ كُفْرُ الدَّائِرِيْنَ يَا مَنْ لَمْ يَخَفْ حَالَهُ الْمُطِيعِيْنَ يَا مَنْ
رَافَقَهُ مَلَكُ الْعَالَمِيْنَ يَا مَنْ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ نَبَأُ الْمُتَخَافِيْنَ يَا رَحْمَتَكَ يَا أَرْحَمَ
 الرَّاحِمِيْنَ و اولی آنست که این نماز را بعد از نیم شب کند و بین الظهر و عصر تمام آنست
 رقعہ قضا الحوائج روز جمعه چون آفتاب برآید دو رکعت نماز بگذارد و در اولی فلق

یعنی تا کسی بخواند و در هر رکعت
 سه بار تکرار و اول و آخر

نماز رضا الالبون
 نماز قضا الحوائج
 یا غیبی
 یعنی لی صمد

نماز برای تسکین و قضا حاجت

نماز قضا حاجت

نماز قضاء واجب

دو ثانیه ناس و بعد از سلام آیه الکرسی هفت بار چهار رکعت دیگر بگذارد و هر رکعت نسیه کیارد
 اخلاص سبست و پنجبار چون فارغ شود بنها ذکره که حَمْدُكَ وَلَا تُقِيَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ
 بخواند و خواص این نماز نمیداند بخیر خداست تعالی رقعہ صلوة قضاء احوال شش رکعت بگذارد
 بسید سلام هر چه داند از قرآن بخواند بعد سر سجده نهد بنها و بار کافون بخواند و سه یا ابرین و متصل
 بخواند و حاجت طلبید رود اگر دو انشاء الله تعالی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ اللّٰهُمَّ اجْعَلْنِی
 مِمَّنْ دَعَاكَ فَجَبْتَهُ وَ اَمَّنْ بِكَ فَهَدَيْتَهُ وَ دَعَيْتَ اِلَيْكَ فَاعْطَيْتَهُ وَ تَوَكَّلْتُ عَلَیْكَ
 فَكَفَيْتَهُ وَ اقْتَرَبْتُ مِنْكَ فَادْنَيْتَهُ اللّٰهُمَّ اَمْدُ دِلْعَیْسَیْ مَدَّ اَوْ اجْعَلْ لِیْ فِی قُلُوبِ
 الْمُؤْمِنِیْنَ وَ ذَا اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُكَ الْاِیْمَانَ بِكَ وَ اَسْأَلُكَ الْفَضْلَ مِنَ الرِّزْقِ وَ
 اَسْأَلُكَ الْعَافِیَةَ مِنَ الْبَلَاءِ وَ الْبَلِیَّةِ وَ اَسْأَلُكَ حَسَنَ الْعَاقِبَةِ فِی الدُّنْیَا وَ الْآخِرَةِ
 رقعہ صلوة التوسعة دو رکعت بگذارد و اولی و عندک مغالغ الغیب لا یعلمها الا الله العزیز
 و ذو النامیه و ما من کاتبه فی الارض الا على الله و ذلها و یعلمه مستقرها الخ بعد از آن
 بسید رگوید استغفر الله العظیم یا الرحیم و استندست نماید رقعہ از شیخ ابوالقاسم قشیری رنقور
 صلوة حاجت بخواند و ضوحدید کامل بکند بعد از آن چهار رکعت بدو سلام و دو تشهد بخواند و اولی رَبَّنَا
 اِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَ هَمَّیْ لَنَا مِنْ اَمْرِ نَا رَشْدًا اده بار و دثانی رَبِّ اَنْتَ رَحِیْمٌ لِّیْ صَدْرِیْ
 ده بار و دثانیه فَسَتَنْ کُرُوْنَ مَا اَقُولُ لَکُمْ وَ اَقْبِرْ صَنْ اَصْرِیْ اِلَی اللّٰهِ الخ ده بار و در بعد دثانی
 اَسْمِعْ لَنَا قَوْلَنَا وَ اعْفِرْ لَنَا اِنَّکَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ده بار پس سر سجده نهد و در سجده بگوید لا
 اِلهَ اِلَّا اَنْتَ سُبْحَانَکَ اِنِّیْ کُنْتُ مِنَ الظَّالِمِیْنَ فَاسْتَجِبْ عَلَیَّ وَ تَجِیْبْنَا هُمِنْ الْعَمْرِ وَ کَانَ لَکَ
 یُحِی الْمَوْتِیْنَ جِل و یکبار پس حاجت خواهد قضا کند الله اعلم الفضل خود رقعہ صلوة قضاء حاجت
 در فارده رکعت بشش قعه دیک سلام و شب یاد روز بخواند بعد از فراغ التیمات سه تکبیر گوید و سر
 سجده نهد و فاتحه هفت بار و آیه الکرسی هفت بار و لا اله الا الله و حمد که لا شریک له له
 الْمَلِکُ وَ لَهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ده بار پس بگوید اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْأَلُکَ بِجَعْلٍ قَدِیْرٍ

نماز نسیه واجب

نماز نسیه

له

باجا لفظ

کثیر و بسیار

فارغ شود

از آن بعد

میشود عدد

بسیار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ يَا سَابِقَ الْفَوْتِ يَا مُسَامِحَ
 الصُّوْبِ يَا مُغْنِيَ الْعِظَامِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ فَرَجًا وَخُفْرًا
 مَا أَكْفَيْهِ يَا نَاثِقَ تَعْلَمُ وَلَا أَتَعْلَمُ مَا أَنْتَ تَقْدِرُ وَلَا أَقْدِرُ مَا أَنْتَ تَعْلَمُ الْغُيُوبَ
 يَا وَاهِبَ الْعَطَايَا يَا غَاثَ الْخَطَايَا يَا سُبُّوحًا قَدِيرًا يَا رَبَّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ رَبِّ
 اخْضَرِّ قُلُوبَنَا وَتَجَاوِزْ عَمَّا تَعْلَمُ مَا أَنْتَ الْعَلِيُّ الْأَعْظَمُ يَا سَمَاءَ الصُّوْبِ يَا غَاثَ
 الدُّرُوبِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ وَصَلِّ اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ رُقْعَةُ صَلَوةٍ
 التَّسْبِيحِ مِنْ نَمَازٍ مَشْهُورَةٍ وَرِوَايَاتِ أَخَفِيَّةٍ بَعْدَ تَحْرِيمِ بَازَنَدِ بَارِئِخِ خَاطَمِ نَبِيِّ سُبْحَانَ اللَّهِ وَ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَ
 بِحَمْدِهِ وَرُكْعَتَيْنِ دُرُودِ وَبِحَمْدِهِ دُرُودِ وَرُكْعَتَيْنِ دُرُودِ وَرُكْعَتَيْنِ دُرُودِ وَرُكْعَتَيْنِ دُرُودِ
 سُبْحَانَ اللَّهِ مِلَّةَ الْإِيْزَانِ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَبْلَغُ الرِّضَا وَزِيَّةُ الْعُمْرِ وَبِهِمْ نَجَى رُكْعَتِ
 دُرُودِ وَسَيُومٍ وَچهارم در هر رکعت هفتاد و پنج بار و در مجموع سیصد بار و این صلوة را وقت مقرر نیست
 اگر هر روز کند بعد از شروق کند و اگر بعد از غروب کند و اگر در جمعه بهتر و اگر در ماه کعبه خیس اول بهتر و اگر در سال
 کند روز عاشورا بهتر و شوافع چون طبرستان است جائز و شافعیان و حنبلان و ده بار نیز خوانند و در تمام
 بعد از سورۀ پانزده بار خوانند رُقْعَةُ صَلَوةٍ اَصْلَوَةِ بَحْمَنِ وَتَوَرُّبِ الْأَلَمَةِ بِجَانِبِ تَسْبِيحِ دُرُودِ وَخَوَافِ
 هر دو رو که باشد رُقْعَةُ یک رکعت صلوة اِشْتِقْ خوانند فاتحه شروع کند بعد از نیت و کبیر تا برسد تا
 قوله تَعَالَى اِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ واین کلمه تکرار کند تا بخود شود و بتغیید بعد از آن چون به پیش آید شروع
 از صراط الدین انعمت علیهم کند و فاتحه را تمام کند و سوره قدر ضم نماید و نقطه از نامه را سبک نماید و تمام
 کند و اقیامت خواند و سلام داده از نماز برآید اگر چه این نماز بر دستور فقها نیست اما فقرا کرده اند
رُقْعَاتِ الدَّعَوَاتِ وَغَايِرَهَا
 سَبْعُونَ حَضْرَتِ غَوْثِ الْأَعْظَمِ نَبَايَتِ عَظِيمِ الْبَرَكَةِ هَسْتِ بِسَبِّ مَحْمُودِ وَرُوحِ خُشَنَازِشَلُغِ
 اَوْشَانِ رَسِیدِ یَوْمِ الْاِخْلَاقِ لِیَنْجِیَ اللَّهُ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ هُوَ اللَّهُ الَّذِیْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

شماره

بعد از آن قرآن
نایند و هم کرده نایند
و در آخر و در پیش
خوانند

در هر روز و در هر وقت
در هر روز و در هر وقت
در هر روز و در هر وقت
در هر روز و در هر وقت

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا إِذْ هَدَانَا لَهْدَانَا
 الْقُرْبَىٰ الشَّرِيفَ الْكَرِيمَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ يَا ذَا الطُّغْلِ وَالْأَكْرَامِ يَا ذَا الْكَرَمِ
 الْأَكْرَامِ الْجَلِيلِ مَا يَدُورُ الْبَابُ الْبَابُ الْكَرِيمُ فَتَوَجَّهْ إِلَى حَضْرَتِ الْمَلُوكِ نَائِلِ
 تَوَجَّهْ الْحَبَّةُ الدَّائِيَّةُ الْحَاذِبَةُ إِلَى شَهْرٍ مُطْلَقٍ الْجَمَالِ الَّذِي لَا يُضَارُّهُ قَطْرٌ وَلَا يَقْطَعُهُ
 عَنَاءٌ وَلَا مَرٌّ وَلَا جَلْدٌ مِنْ حَوْضٍ مَا مِنْ كُلِّ رَاحِمٍ بِحُكْمٍ الْعَظِيمِ الْحَقِّ الَّذِي لَا يُنْقُصُهُ أَنْتِقَامٌ
 وَلَا يُفْضَلُهُ عِصْيَانٌ وَلَا يَقْطَعُهُ مَكْرٌ سَبَبٌ وَتَوَلَّى ذَلِكَ بِحُكْمٍ أَيْدِيَّةٍ وَارْتِيَاكَ الْفَيْدِيَّةَ
 لَا تَقْطَعُهَا غَايَةً يَا رَحِيمُ هُوَ الرَّحِيمُ رَبُّكَ يَا رَحِيمُ نَا هُوَ نَا هُوَ نَا هُوَ نَا هُوَ نَا هُوَ نَا
 لَا يَخْفَى لَهْفُكَ أَسْرَارُ وَجُودِكَ إِلَّا عَلَى فَنَظَرِي فِي كُلِّ مَوْجِدٍ وَعَلَتْ أُنُودُ طُهُورِكَ الْأَقْدَسِ
 فَبَدَتْ فِي كُلِّ شَهْرٍ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ الْمَنَّانُ بِالرَّافَةِ وَالْعَفْوِ الشَّرِيفِ بِالْمَغْفِرَةِ الْمُؤْمِنِ
 الْحَافِظِ نَيْسَرِ الْمُتَشَبِّهِينَ الْقُرْبَى بِحَضْرَتِ الْقُرْبَى وَالْبُعْدُ عَنْ عِيُونِ الْعَارِفِينَ
 يَا كَرِيمُ يَا كَرِيمُ يَا ذَا الطُّغْلِ وَالْإِكْرَامِ سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ الرَّحِيمِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ نَسْمُوهُ اللَّهُ الرَّحِيمُ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 الْحَكِيمُ الرَّحِيمُ الْفَعَالُ الْطَّيِّفُ الْوَلِيُّ الْحَكِيمُ الصَّبُورُ الرَّشِيدُ الرَّحْمَنُ رَبُّكَ إِذْ فُتِيَ وَنُ
 بَرَدِ حُلُومِكَ عَلَى مَا أَنْتَ بِهِ فِي عَوَالِي فَلَا شَهْدُ فِي الْكُونَ إِلَّا مَا يَقْتَضِي سَكُنِي وَ
 مَرْضَاكَ فَإِنَّكَ الْحَقُّ وَأَمْرُكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّحِيمُ رَبُّكَ شَهِدُ فِي مُطْلَقِ كَاهِلِيَّتِكَ
 فِي كُلِّ مَفْعُولٍ حَتَّى لَا أَرَى فَاغْلَاغِيرَكَ لِأَكُونَ مُطْمَئِنًّا تَحْتَ جَنَابِ أَقْدَارِكَ مُنْقَادًا
 لِكُلِّ حَكْمٍ وَجُودِي عَيْنِي وَعَيْنِي وَبَرْدِي يَا نَافِذُ رُوحِ أَمْرٍ فِي كُلِّ عَيْنٍ اجْعَلْنِي
 مُنْفَعِلًا فِي كُلِّ حَالٍ لِمَا يُجَوِّدُنِي عَنْ ظُلُمَاتِ تَكْلِيبَاتِي وَأَقْبِضْ عَلَيَّ وَفِذْ الْعَالَمِينَ فِي
 أَحَدِيَّةٍ فِضْلِكَ وَتَوَلَّى عَيْنِي حَمِيدًا احْتِيَارَكَ فِي جَمِيعِ تَعْجَاتِي وَأَمِنْ مَوْجِدِ أَدَاتِي وَ
 صِلَانِي وَسَدِّدْنِي وَارْتَمِنِّي وَاصْبِرْنِي بِاللَّطْفِ وَالْعِنَايَةِ بِمَعِيَّةٍ خَاصَّةٍ مِنْكَ وَخَفِّزْ
 بِمُزْنِكَ الَّذِي لَا وَخْشَةَ مَعَهُ يَا ذَا مَنْ يَا سَلَامُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُمَّ عَلَى مَنْ عَصَاكَ وَأَقْرَبَكَ يَوْمَ تَأْتِي سَائِلَاتُكَ
وَمَا أَرَاكَ بِمَنْ أَمَّاكَ مَنْ ذِي الدِّينِ سَأَلَكَ فَخَسَّ مِنْهُ أَوْ نَجَّاءَ إِلَيْكَ فَأَهْلَكَهُ
أَوْ تَقَرَّبَ مِنْكَ فَأَبْعَدَ تَهْ أَوْ هَرَبَ إِلَيْكَ فَطَرَدَهُ لَكَ الْخَلْقُ وَالْأُمَمُ الْيَوْمَ إِنَّكَ
تَعْلَمُ بِنَا وَنَوْحِيْدَكَ فِي قُلُوبِنَا وَمَا خَالَكَ تَفْعَلُ وَلَيْتَنَّا كُنَّا أَتَجَمُّعُنَا مَعَ قَوْمٍ
طَالَ بَقْعُنَا هُمْ لَكَ فَيَا لِمَكُونٍ مِنْ أَسْمَائِكَ وَمَا وَارْتَهَ الْأَجْمَعُ مِنْ بَهَائِكَ أَنْ
تَغْفِرَ لِهَذِهِ النَّفْسِ الْهَالِكَةِ وَلِهَذَا الْقَلْبِ الْبُحْرُوعِ الَّذِي لَا يَصْبِرُ لِحَرِّ الشَّمْسِ فَكَيْفَ
يَصْبِرُ لِحَرِّ نَارِكَ يَا حَلِيمُ يَا عَظِيمُ يَا كَرِيمُ يَا رَحِيمُ اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوْذُ بِكَ مِنَ الدَّيْلِ
إِلَّا لَكَ وَمِنَ الْخَوْفِ إِلَّا مِنْكَ وَمِنَ الْفَقْرِ إِلَّا إِلَيْكَ اللَّهُمَّ كَمَا صُنْتَ وَبُجِيتَ
أَنْ تُسْجَدَ لِغَيْرِكَ فَصُنْ أَيْدِيَنَا أَنْ نَعْتَدَ بِالسُّؤَالِ لِغَيْرِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ الْارْبَعَاءِ بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ عَمَّ قَدْ مَكَ حَدَّثِي فَلَا أَنَا وَأَشْرَقَ سُلْطَانُ قِيَامِي وَنَجَّاهُ مِنْكَ
لَبْسِي يَنْبَغِي وَلَا سَوَاكَ قَمَّادَ مَرِيْفِي قَيْدَ وَامِكِ وَكَافِي عَمِّي فَبُذِّبْتُ إِيَّاهُ وَأَنْتَ
الَّذِي لَمْ يَلْزَمْ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالْأَلِفِ إِذَا تَقَدَّ مَتَّ وَبِالْهَاءِ إِذَا
تَأَخَّرَتْ وَبِالْهَاءِ مَرِيْفِي إِذَا انْقَلَبَتْ لَا مَاءَ أَنْ تُغْفِرَ بِي عَمِّي حَتَّى تُلْقِيَ الصُّفْرَ بِالْصُّفْرِ
وَتَقْعَ الرَّابِطَةَ بِالذَّائِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
صَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْلَحْ بِهِ أَجْمَعِينَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ
يَوْمَ الْخَمِيسِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ بِمَا سَأَلَكَ بِهِ نَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
يَهُودُودِيَا وَدُودِيَا وَدُودِيَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا مُبْدِي يَا مُعْبِدُ يَا فَعَّالُ لِمَا
يُرِيدُ أَسْأَلُكَ بِشَوْجَانِكَ الَّذِي مَلَكَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ وَبِقُدْرَتِكَ الَّتِي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ رَزَقْنَا عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ خَلْقًا وَبَرَحْمَتِكَ الْغَنَىٰ وَسِعَتْ كُلُّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ يَا
 مُغِيثُ اغْنِنِي اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِالطَّيِّفِ قَبْلَ كُلِّ لَطِيفٍ وَبِالطَّيِّفِ نَبْدُ كُلِّ
 لَطِيفٍ يَا لَطِيفُ يَا لَطِيفُ يَا لَطِيفُ لَطُفْتَ بِخَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ اسْتَغْنِيكَ يَا
 رَبِّ كَمَا لَطُفْتَ فِي فَلَكَامَاتِ الْأَخْشَاءِ الْطُفُّ فِي قَضَائِكَ وَقَدْ بَرَكَ وَقَدْ عَفَى
 الصَّبِيحَ وَلَا تَحْتَلِ مَا لَا أَطِيقُ بِهِمْ مَا فَضَّلَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَيَأْتِي بِكَرِيمِ الصَّبِيحِ
 يَا لَطِيفُ يَا لَطِيفُ الْطُفُّ فِي خَفِيِّ خَفِيِّ لُطْفِكَ الْخَفِيُّ الْخَفِيُّ الْخَفِيُّ إِنَّكَ
 قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ بَرَزَقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ وَحَسْبُنَا
 اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ يَوْمَ الْجُمُعَةِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِعَظِيمِ قَدْرِكَ كَرِيمِ مَكْنُونِ هَزُونِ اسْمَائِكَ وَيَأْتِي أَعْنَافِ
 رَقْمِ مَقْشُورِ التَّوَارِكِ وَبَعْدَ نِزَاجِ عَزَائِكَ وَبَعْدَ طَوْلِ حَوْلِ شَدِيدِ
 قُوَّتِكَ وَبَعْدَ مِقْدَارِ قُدْرَتِكَ وَبَعْدَ تَكْنِيسِ تَحْمِيدِ تَعْظِيمِ عَظَمَتِكَ
 وَبَعْدَ مَقْشُورِ رُفْعَتِكَ وَبَعْدَ مَقْدَمِ دَوَامِ مَدَائِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ عُمْرِ أَمَانِ
 مَعْمَرَتِكَ وَبَعْدَ مَقْدَمِ بَدْعِ مَنَبِعِ سُلْطَانِكَ وَسَطْوَتِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ عَظَمَتِ جَبَرُوتِ
 جَلَالِكَ وَبَعْدَ مَقْدَمِ سَعَةِ سُلْطَانِ رَحْمَتِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ صَوَاعِقِ عَجَبِ هَيْجِ
 رَهْمَتِكَ وَبَعْدَ مَقْدَمِ قُوَّةِ ذَاتِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ جَهْرِ مَقْمُورِ اِزْتِهَاطِ وَحْدَانِيَّتِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ
 هَيْبَةِ نِيَّارِ أَمْوَاجِ جَهْرِكَ الْخَيْطِ بِمَلَكُوتِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ اِنْفِصَاحِ مِيَادِينِ بَرَاذِيرِ كُرْسِيِّكَ
 وَبَعْدَ مَقْشُورِ وَجْهِ كِبَارِيَّتِكَ عَلَيَّ يَا تَرْوَحَانِيَّاتِ أَمْلَاكِ أَمْلَاكِ عَزَائِكَ
 يَا مَلَاكِي الرُّوحَانِيَّةِ الْمُدِيرِينَ لِكُلِّ أَكْبَرِ الْمَدْبُورَةِ يَا فَلَاحُكَ وَبَحْنِينَ آيَتِينَ
 تَشْكِلِينَ قُلُوبَ الْمُرِيدِينَ بِقُدْرَتِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ حَقَائِقِ زُفَرَاتِ الْحَاقِقِينَ مِنْ
 سَطْوَتِكَ يَا مَارِئِي الْقَوَالَ الْجَسَدِينَ فِي مَرْضَاتِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ تَقْضِيَةِ تَقْضِيَةِ مَرَاتِكَ
 الصَّابِرِينَ عَلَىٰ أَلْبَابِكَ وَبَعْدَ مَقْشُورِ تَجَلُّدِ الْعَابِدِينَ عَلَىٰ طَاعَتِكَ يَا أَوَّلَ يَا آخِرَ

نور

تبار

يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا قَدِيرُ يَا قَوِيُّ يَا مُقِيرُ اظْهَرِ بَطْنِي لِسَمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 شَرِّ سَوْدِ الْقُلُوبِ اَعْدَانِنَا وَاعْدَانِكَ وَدَقِ اَعْنَاقِي رُؤُوسِ الظُّلَمَةِ لِيُثْبِتَ
 نَسَاطَتِي فِيكَ وَسَطَوَاتِكَ وَاجْجِبْنَا بِجَبِّكَ الْكَثِيفَةِ بِجَوْلِكَ وَقُوَّتِكَ وَقُدْرَتِكَ
 عَنْ سَخَطِ سَخَاتِ الْمَعَاتِ ابْصَارِهِمُ الضَّعِيفَةِ بِعِزَّتِكَ وَبِقُدْرَتِكَ وَسَطَوَاتِكَ
 بِإِلَهِ اللَّهِ يَا اللَّهُ وَصَبَّ عَلَيْنَا مِنْ آثَامِنَا مِيزَانُ يَبِ الشَّقِيقِي فِي رَوْضَاتِ السَّعَادَاتِ
 أَنَا لِيْلِكَ وَأَطْرَافِ نَهَارِكَ وَأَعْمَسْنَا فِي أَحْوَاضِ سَوَاقِي مَسَاقِي بَرِّكَ وَدَحْنَانِ
 وَهَيْدَنَ نَافِثِي فِي السَّلَامَةِ عَنِ الْوُفُوعِ فِي مَعْصِيَتِكَ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ
 يَا بَاطِنُ يَا قَدِيرُ يَا قَوِيُّ يَا مُقِيرُ يَا مَوَالِي يَا غَافِرُ يَا لَطِيفُ يَا خَبِيرُ اللَّهُمَّ
 ذَهَلَتِ الْعُقُولُ وَالْأَخْسِرَتِ الْأَبْصَارُ وَحَادَتِ الْأَهْوَاهُ وَضَاعَتِ الْأَفْهَامُ
 وَبَعُدَتِ الْأَحْوَاضُ وَقَصُرَتِ الظُّنُونُ عَنْ إِدْرَاكِكَ كَيْفِيَّةَ ذَاتِكَ وَمَا ظَهَرَ
 مِنْ بَلَدِي عَجَائِبِ أَنْوَاعِ اصْنَافِ قُدْرَتِكَ دُونَ الْبَلَدِ إِلَى تَلَاكُمُ الْعَالَمَاتِ
 بِرُوقِ شُرُوقِ أَسْمَائِكَ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا اللَّهُ يَا أَوَّلُ يَا آخِرُ يَا ظَاهِرُ يَا بَاطِنُ يَا
 قَدِيرُ يَا قَوِيُّ يَا مُقِيمُ يَا تَوَدُّ يَا هَادِي يَا بَدِيرُ يَا بَاقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 يَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ لَسْتَ غَيْبٌ يَا غِيَاكَ الْمُسْتَعِينِينَ اغْنِنَا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
 بِرَحْمَتِكَ لِرَحْمَنَّا اللَّهُمَّ فَحَرِّكَ الْحُرَكَاتِ وَمُبْدِئِ نَهَايَاتِ الْغَايَاتِ
 وَخَرِجِ بَيْنَابِعِ قُصْبَانِ قُصَبَاتِ السَّهَابَاتِ وَمُشَقِّ حَمِّ جَلَامِيدِ الصُّخْرِ بِالنَّارِ
 وَالْمُسْبِرِ مِنْهَا مَاءً مُعِينًا لِلْخَلْقِ قَاتِلِ الْخِيُومِ سَائِرِ الْخِيُومَاتِ وَالْعَالَمِ بِمَا أُخْلِيَ
 فِي صُدُورِهِمْ مِنْ أَسْرَارِهِمْ وَأَفْكَارِهِمْ وَفَكَ رَمَزِ نُطْقِ إِنْشَارَاتِ خَفِيَّاتِ
 الْغَايَاتِ الْمُمْلِ السَّارِحَاتِ يَا مَنْ سَبَّحَتْ وَقَدْ سَتَّ وَعَظُمَتْ وَكَبُرَتْ وَتَجَدَّدَتْ
 فِي أَلِ الْجَمَالِ كَمَالِ أَقْدَامِ أَقْوَالِ أَعْظَامِ عِزِّهِ وَجَبَرُوتِهِ مَلَائِكُ سَبِّحُوا نَامَ
 اجْلَسْنَا فِي هَذَا الْعَامِ وَفِي هَذَا الشَّهْرِ وَفِي هَذِهِ الْجُمُعَةِ وَفِي هَذَا الْيَوْمِ وَفِي

هذيم الساعه وفي هذا الوقت المبارك ميتن دعائك فاجبتك وسألك فاعطيتك و
 قضيت لك فرجتك والي قاريك دار السلام اذ نبئت بفصلك يا جواد يا جواد يا جواد
 جواديتنا واولادنا اننا نكلمك ولا نكلمنا بما نحن اهل انك انت اهل الله واهل المغفرة يا
 ارحم الراحمين يا الله يا الله يا اول يا اخر يا ظاهر يا باطن يا قديم يا قديم يا
 مقيم يا نور يا هادي يا بديع يا باقي يا ذا الجلال والكرامه الا انت برحمتك
 نستعين باعيات المستعدين اغثنا الا اله الا انت برحمتك يا ارحم الراحمين اسألك
 اللهم ان تعلى على سيدنا محمد وآله واصحابهم وارواحهم وتسلم وان تقضي حوائجنا
 يا الله يا الله يا الله يا محمد لله رب العالمين **يوم السبت** بسم الله الرحمن
 الرحيم يا من نعم لا تحصى وامر لا يظن ونوره لا يطفى ولطفه لا يحصى يا من
 خلق البحر لموسى واسحق العيسى وجعل النار بردا وسلاما على ابراهيم صل
 على سيدنا محمد وآل سيدنا محمد واجعل لي من امري فرجا وفرجا اللهم
 يتذكر نور ربنا محجب عن شريك من اعدائي اخفجت وبسطوا نور الجبوت ميتن
 يكتدني تحصنت وبجول طول حول شديدي قوتك من كل سلطانك تحصنت
 وبديع موقر دوايد بيتك من كل شيطان استعدت وبمكوث السر من
 ستر امرك من كل هامه تحاصت وتحصنت يا حامل العرش من حمة العرش يا حارس الخش
 يا سيد يد البطش عليك توكلت واليك انبت احبس عني من ظمئي واعطيني على
 من غلبني كتب الله لا غلب انا ورسلي ان الله قوي عزيز الله اكبر الله اكبر
 الله اكبر واعز من خلقه جميعا الله اعز ميتن اخاف فاحذر واعوذ بالله الذي
 لا اله الا هو ممسك السموات السبع ان تقع على الارض الا يا ذا من شئ نفسي
 وسيطان عبدي فلان وجنودهم واتباعه واتباعه من الجن والانس اللهم
 كن لي جارا من شرهم جل شأوك وعز جارك تبارك اسمك ولا اله غيرك

الحمد لله

عصرک کلهم ومن الشدائد والمضرة توهم فضلك باسم الله جل جلاله فيه لك
 السر لعظيمة البیت تقرؤ القاطع في خلوة بالليل بعد ان ينكر عنك الامين
 قل يا كرم ويا رحيم فضيها نفع جنيل فضله متعين ثمر الصلوة على النبي كمثل ما
 قدمته فهو السبيل الاحسن يا تيك ات في منامك ملهمها لك ما يسر به التقى
 المؤمن شجره اطلب ان تكون كثرين مال ويسمع قواك في المقال ويا تيك انفق
 وتري سعيدا مهاكرا وكثيرين مال فقل يا حي يا قيوم الفا مكلة على مراليل
 بليل او نهار ان فيما اسرعت اليه يرخس كل حال وفي ذكر لك يا وهاب سره انيلك
 ما تريد من السوال رقه اشيع بايزيد سیده که روز پنجشنبه غسل ناید و تطيب ناید و بعد مغرب
 دو رکعت صلوٰۃ الاسرار بگزارد و نیت چنین کند نیت ان اصل الله تعالی رکعتین صلوٰۃ الاسرار
 تو صلا الى الله وانفقا عما سوا على الله ونجا من هر رکعت اخلاص بازده بار و بعد از سلام
 تنفخی بجانب عراق بنیت استقبال روضه شیخ عبدالقادر رضی الله عنه وارضاه بازده گام برود
 در هر گام سلام بر شیخ کند السلام عليك يا سلطان الاقواء السلام عليك يا سلطان الابدال السلام
 عليك يا سلطان الاقطاب السلام عليك يا غوث الاعظم السلام عليك يا ايزي الاشهر
 السلام عليك يا فقير السلام عليك يا مسكين السلام عليك يا غريب السلام عليك يا ولي السلام
 عليك يا شيخ الاسلام عليك يا سيدنا مولانا ابا محمد محي الدين عبد القادر جلالی پس بهین منط باز گردد
 بعد از ان بنشیند و تحمیر کند و یک جلسه بنشیند هر جلسه که خواهد و در دو نفر است و دو بار فاتحه داخل
 خواند باز و در دو نفر است پس این رباعی را یک هزار و یکصد و یازده بار بخواند رباعی اید رکعتی ضعیف
 و انت ذخیرتی عاظمی فی الدنیا و انت نصیبتی فکار علی حاکمی النجی و انت
 قادر اذ اصراع فی البیداء عقال بعثت فی در هر حاجتی که خواند قضا شود بلکه گاه باشد که
 روح مطهر مقدس حضرت غوث الاعظم رضی الله تعالی عنه ظاهر شود و جواب کار گوید اما در لفظ حامی
 احمی اختلاف شیخ بایزید میفرمود که اگر این عمل از براس دیدن آنحضرت رضی الله عنه میکند

باز ده گام برود و نیت استقبال روضه شیخ عبدالقادر رضی الله عنه وارضاه بازده گام برود در هر گام سلام بر شیخ کند السلام عليك يا سلطان الاقواء السلام عليك يا سلطان الابدال السلام عليك يا سلطان الاقطاب السلام عليك يا غوث الاعظم السلام عليك يا ايزي الاشهر السلام عليك يا فقير السلام عليك يا مسكين السلام عليك يا غريب السلام عليك يا ولي السلام عليك يا شيخ الاسلام عليك يا سيدنا مولانا ابا محمد محي الدين عبد القادر جلالی پس بهین منط باز گردد بعد از ان بنشیند و تحمیر کند و یک جلسه بنشیند هر جلسه که خواهد و در دو نفر است و دو بار فاتحه داخل خواند باز و در دو نفر است پس این رباعی را یک هزار و یکصد و یازده بار بخواند رباعی اید رکعتی ضعیف و انت ذخیرتی عاظمی فی الدنیا و انت نصیبتی فکار علی حاکمی النجی و انت قادر اذ اصراع فی البیداء عقال بعثت فی در هر حاجتی که خواند قضا شود بلکه گاه باشد که روح مطهر مقدس حضرت غوث الاعظم رضی الله تعالی عنه ظاهر شود و جواب کار گوید اما در لفظ حامی احمی اختلاف شیخ بایزید میفرمود که اگر این عمل از براس دیدن آنحضرت رضی الله عنه میکند

از نماز عصر سوره و النازعات بخواند باشد حق تعالی او را بی درون در گذارد مگر یک وقت نماز
جسم و منفی روح گیرد رقعہ ہر کہ نماز سنت فجر سوره بروج التزام کند حق تعالی او را از نبل و ناز
نگہ دارد رقعہ ہر کہ کلید توحید را ہر روز وقت فجر صد بار التزام کند بے حساب خوش گذارد رقعہ
ہر کہ سوره نباہ بعد از نماز عصر پنج بار خواندہ باشد اسیر شد یعنی پیش آہی مبتلا شود رقعہ در حدیث
است مَنْ قَالَ فِي سُقَى يُبَاعُ وَيُشْتَرَى فَيَدْرِي إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحُكْمُ يُخَيِّرُ وَيُعْظِمُ وَهُوَ الْحَيُّ لَا يَمُوتُ يَسْبِيحُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
كَتَبَ اللَّهُ لَهُ أَلْفَ حَسَنَةٍ وَحَقَّى عَنْهُ أَلْفَ أَلْفٍ سَيِّئَةٍ وَرَفَعَهُ أَلْفَ أَلْفٍ دَرَجَةً
وَمُنِيَ لَهُ بِكَتَابِي الْجَنَّةِ رقعہ حضرت خواجہ ابو یوسف چشتی رحمۃ اللہ علیہ با قرآن شریف در ایام
جوانی یاد نیشد خواجہ محمد چشتی رحمۃ اللہ علیہ را در خواب دید کہ میفرماید صد بار فاتحہ وقت خواب خواندہ
باش از بیکت آن قرآن یاد شد رقعہ ہر کہ سوره الم نشرح وقت شانه کردن بعد از نماز شارب
دوام بخواند روزی او فراخ شود و ہر کہ وقت ناخن چیدن و موسی لب ستردن بگوید بسم اللہ و
عَلَى سُنَّةِ مُحَمَّدٍ قَالَ مُحَمَّدٌ بِهَرَجٍ بِلَا بِيَارِي مبتلا شود رقعہ ہر کہ خواہد او را غنا بکرامت بیاید پس
گو کہ ناخن خود را روز پنجشنبہ بچیند این را شیخ ابن حجر در شرح شامل در باب ادا م النبی صلی اللہ علیہ وسلم
گفتہ رقعہ ہر کہ زین حملن را در نوشتن بسم اللہ الرحمن الرحیم وجاہ اسے دیگر تہ روزی او فراخ گردد
رقعہ ہر کہ وقت صبح این سہ آیت خواندہ باشد سہ بار برائے محبت حق تعالی ہر روز رُقُيْحَانُ اللَّهُ
حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُخْرِجُ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ رقعہ میان سنت بامداد و فرض آن چہل و یکبار بسم اللہ الرحمن الرحیم بضم
بسم الرحیم بلام الحمد برائے ہر مہمہ کہ بخواند کفایت رسد رقعہ بعد نماز بامداد و بقیہ بار بار و باب را برائے
سموری کار دینی و دنیاوی بخواند این دعا نیز خواند اللہم زِدْنَا نِعْمًا وَزِدْنَا مَعْرَفَةً وَزِدْنَا عِشْقًا وَزِدْنَا
حُصْنًا وَزِدْنَا مَعْرِفَةً وَزِدْنَا طَاعَةً وَزِدْنَا نِعْمَةً وَزِدْنَا حُبًّا وَزِدْنَا عِشْقًا وَزِدْنَا

رقعہ ہر کہ در نماز عصر پنج بار بخواند اسیر شد یعنی پیش آہی مبتلا شود

باسم عشق
باسم حفظ قرآن

باسم فرخی رقی
باسم فرخی رقی

باسم غناد و فرخ
ایضا

باسم کفایت ہما
باسم سموری کار

باسم دنیاوی

سَمِعْنَا وَرَدَ دُونَكَ وَرَدَ عَلَيْنَا وَرَدَ يَا أَمِيرُ لَا تَجْعَلْكَ إِلَّا رَحِمَ الرَّاحِمِينَ رَقْعَهُ
 كَرَّمَ اللَّهُ رَحْمَةً فِي لَيْلَةِ الْاَلَةِ أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنْتَ شَيْئًا خَلَقْتَنِي وَلَمْ أَعْلَمْ شَيْئًا
 وَرَدَ فَنَقِي وَلَمْ أَمْلِكْ شَيْئًا رَيْتَ طَلَمْتُ نَفْسِي وَأَوْفَيْتُ الْعَاكِفِي وَأَنَا مُقَرَّرٌ بِدُنُوِّي
 فَإِنْ عَفَرْتَنِي لَا يَقْضِ مِنْ مُلْكِكَ شَيْئًا وَإِنْ عَذَّبْتَنِي لَا يَزِيدُنِي فِي سُلْطَانِكَ شَيْئًا
 تَجِدُ مَنْ تَعَذَّبَ بِهِ غَيْرِي وَلَا أَحَدٌ مِنْ يَوْمِي سِوَاكَ فَيُعَذِّبُنِي وَجَلَّ إِلَكَ أَنْ
 تَعْفُرَنِي وَتَتُوبَ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَاثُ الْغَاثُ الرَّحِيمُ هَرَكِ بِرَأْسِهَا فَطَلَبَتْ مَا يَدُ عَاقِبَتِ كَارِ
 اَوْ بِرِجْلَيْهَا بِأَشْرَقَهُ بَعْدَ هَرَفِ رَيْفِهِ كَيْبَارِ آيَةِ الْكَرْسِيِّ تَصِلُ سَلَامُ نَجْوَاهُ وَكَيْبَارِ وَمَنْ يَتَّقِ
 اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ كَنْزًا وَكَوْنُفَةً مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَّقِ كُلَّ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ
 حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدَرًا وَكَيْبَارِ فَاتَمَّ وَهْ بِأَخْلَافِ
 وَهْ بِأَخْلَافِ وَهْ بِأَخْلَافِ آسَمَانِ بِمَدْحِ تَعَالَى جَانِ اَوْ رَأَيْتُ تَوْسُطَ مَلِكِ الْمَوْتِ قَبْضَ نَائِدِ وَهْ بِأَخْلَافِ
 مَرْدُونَ دَخَلَ مَبِشْتِ شُودُ وَدُرْدِ نِيَارِ رُوزِي اَوْ فَرَحِ شُودُ وَازِ سَكَاتِ مَوْتِ آسَمَانِي يَادُورِ قَبْرِ رَاحَتِ
 بَيْنِ رَقْعِهِ هَرَكِ بَعْدَ زَهْرِ فَرْغِ نَيْبَارِ قُلْ اللَّهُمَّ بَغِيرِ حَسَابِ نَجْوَاهُ دِيُونِ اَوْ مَنَقَعِي گِرْدِ رَقْعِهِ هَرَكِ
 بَعْدَ زَهْرِ جَمْعِ صَدَارِ اللَّهُمَّ يَا عَفِي يَا حَنِيدُ يَا مُبْدِي يَا مُعِيدُ يَا رَحِيمُ يَا وَدُودُ اللَّهُمَّ
 اَلْهِنِّي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ وَبِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ وَاعْزِنِي بِفَضْلِكَ عَنْ
 مَن سِوَاكَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ بَعْدَ زَهْرِ هَرُورِ صَدَارِ كَفْتِهِ بِأَشْرَقَهُ مَخْلُوقِ شُودُ
 دُورِ نِ اَوْ اَدَاكَ دُورِ كَفْتِهِ كُوفَتِهِ جَمْعِ تَا جَمْعِ دُورِ غَنِي شُدِ بَاشْدِ رَقْعِهِ دُرْ كَلِمَاتِ قَدْسِيَةِ هَسْتِ كِه
 بِسَا مَرْزَمِ اَنْ رَا كِه دُرَا وَرَجِبِ اَيْنِ اسْتِغْفَارِ نَجْوَاهُ زَهْرِ اَبَا اسْتِغْفَرُ اللَّهُ ذَاكَ الْجَلَالِ
 وَكَالِ كَلِمَةٍ مِنْ جَمِيعِ الدُّنْيَا قَابِ اَلَا تَا هَرَقْعَهُ شَبِ پَانِزِهِمْ مَسْتَقْبَلِ قَبْلِهِ نَشِيدِ نَفْزِهِ هَزَارِ
 بَا بِگُوِيْدِ دَالِدِ السَّمَانِ وَهَرَا كِه هَزَارِ تَامِ كَنْدِ سِرْ سَجْدَه نَهْدِ سَهْ بَا بِگُوِيْدِ آمِنِ آمِنِ آمِنِ بَعْدِ حَابِ
 خَا وَهَرِ بَعْدِ هَزَارِ هَرِ كِفَايَتِ رَسْدِ رَقْعِهِ سُلْطَانِ الْمَشْرِخِ فَرَمُودِ كِه مَقَالِدِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهْ
 نَسِيجِ هَسْتِ هَرِ كِي چُونِ صَدَارِ گُوِيْدِ هَزَارِ شُودُ جَلْنَ وَهْ بِأَخْلَافِ شُودُ صَدَارِ شُودُ اَوَّلِ لَا إِلَهَ إِلَّا

وَعَاظِيَتِ

بِرَأْسِهَا فَطَلَبَتْ

بِرَأْسِهَا فَطَلَبَتْ

بِرَأْسِهَا فَطَلَبَتْ

بِرَأْسِهَا فَطَلَبَتْ

برگرد و رخساره بر آن زانو نهد و زبان بر سج گنبد و ساعته پنجین بنشیند و بهان میث که گذارده باشد
 حق تعالی حاجت او را سازد شیخ بدالدين گفت مرا التماس بود چنین کردم غرض حاصل شد رقعہ
 برائے برآمدن حاجات هر که این دعا بخواند غرض او حاصل شود یا سخت یا حلایه یا عمرین یا اگر تیر
 تو کنی کار صعب و سلیم حق ایاک نعبد و ایاک نستعین حاجا قبل گوید که من از برائے حاجت
 سه صد بار خواندم حاجت روا شد بامر الله جل رقعہ در شب تاریک دو رکعت بگذارد بعد سلام گوید
 اللَّهُمَّ ارِنَا ذَا النُّورِ عَبْدُكَ وَنَبِيَّكَ دَعَاكَ مِنْ حَقِّ اصَابَةٍ وَكَادَاكَ مِنْ بَطْنِ الْحَوَاتِ
 فَإِنَّكَ قُلْتَ فَأَسْتَعِينُكَ وَتَجِيئُكَ مِنَ النِّعَمِ وَكَذَلِكَ يُجِيئُ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ ارِنَا
 عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ وَابْنُ أَمَتِكَ وَنَا صِغِيرِي بَيْدِكَ اَدْعُوكَ بِصُورِ اصَابَةٍ وَاقُولُ
 كَمَا قَالَ يُؤْمِنُ عَلَيْهِ السَّلَامُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَتَجِيئُكَ
 لِي كَمَا اسْتَجَبْتَ لِيَوْمَئِذٍ فَإِنَّكَ لَا تَخْلِفُ الْمِيعَادَ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ رقعہ الله
 أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ تَبَارَكَ كُنْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ . این عمل برائے دفع
 هر غم و آزاره هر اهل است رقعہ برائے کشایش رذق اللهم اذقني في قلبي رجاك واطمع
 رجاك في عملي سواك حتى لا اذجو احدا غنيك رقعہ سلطان المشايخ رضي الله عنهم و
 قاض حیدالدين که پیشوائے عاشقان بود در روایات خود آورده که هر که حاجت دینی و دنیوی باشد
 باید چهل بار کند دو رکعت نماز بگذارد و بگوید الهی بجز است آسمان که با خواجہ ابواسحاق نہادندی
 اشتراک دمی این حاجت مرا روا کن اگر آن حاجت روا نشود و قیامت چکل او در دهن من باشد
 رقعہ اند بعضی را عتبت که هر که دوازده بار بسم الله الرحمن الرحيم این ترتیب که آخر هر بار دو رکعت
 نماز بگذارد بخواند و هر چه خواهد بار صلوة بر پیغمبر صلی الله علیه وسلم بفرستد و حاجت خواهد تا برسد مبلغ
 نهصد و حاجت او قضا شود هر حاجتی که داشته باشد رقعہ اعلا تسمیه باعتبار الف الرحمن مقصود
 و هر شتا و بهشت میشود اگر تسمیه بیست عدد تا این عدد از ایام برساند برائے هر کار بنایت مؤثر باشد
 رقعہ حکایت است از ابوبکر سراج قدس سره باجماع طائفة مشایخ که هر که بسم الله الرحمن الرحيم

چرا حاجت

ایضا حاجت

از رقعہ

چرا حاجت

رقعہ

رقعہ

ششصد و بیست و پنج بار نوبت رسیده باشد و در چشم غالیان به بیست نماید و احدی بر دوست قدرت
نیاید مجرب است رقعہ ہر کہ چیل و کیا رسوہ فاتحہ بر در چشم بخواند شفا حاصل شود رقعہ در سین
ذکر بقدر عمل چہا جاست و اسم جلالہ سہ جا و همچنین در سورۃ ملک پس در سین بر بقدر عمل ہر جا کہ
آید عقدا صبح کند از دست راست و شروع از خضر نماید و چون بر بقدر آمد رسد عقدا صبح کند از دست
چپ و در تبارک چون بر بقدر عمل رسد عقدا صبح بکشد یہاں ترتیب بعد از ان ہر حاجت
کہ از خدا متعالی خواہد روا شود و ناحق کسے را ضرر نہ دہد و مؤلف در خانہ سورۃ الملک تسبیح را در رب
العالمین میگویی اکثر حال دعا و عفو و عافیت و معافیت میکند رقعہ سبعمہ و نیزہ بار آیت الکر
بخواند حاصل شود مرا و اخیرے آنچه قیاس نتوان کرد این عدد را نیز عظیم است و عدد و مسلیں از
انبیا و اصحاب طاووت و اہل بدر ہمین است رقعہ سورۃ واقعہ در مجلس واحد برائے قضائے
حاجت بخواند حاجت قضا شود رقعہ سورۃ قدر شہوہ است در طلب غنا و کسے کہ چیل و کیا
بخواند بعد از ان باین دعا مشغول شود حاجتش روا گردد اللّٰهُمَّ يَا مَنْ هُوَ مُكْتَفٍ مِنْ خَلْقِهِ
جَمِيعًا حَتَّى لَا يَكُنْفِي مِنْهُ أَحَدٌ مِنْ خَلْقِهِ يَا أَحَدٌ مَنْ لَا أَحَدَ لَهُ انْقِطَعَ الرِّجَاءُ
إِلَّا إِلَيْكَ وَ حَاطَتْ أَلَمَالُ إِلَّا فِيكَ وَ انْشَدَتْ الطُّرُقُ إِلَّا إِلَيْكَ يَا عِيَاكَ
الْمُسْتَفْتِينَ أَعِثْنِي أَعِثْنِي أَعِثْنِي أَعِثْنِي وَ حاجت خواہد روا شود رقعہ رتوات
کرده است فقیہ احمد بن موسی اجمیل کہ چہا آیت ہستند از کتاب اسد کہ چون خواندہ شود بر روی
دشمن مغلوب و مقهور خوانندہ شود و کفایت کند شر ہر ظالم را در ہر آیت از ان دہ قاف است آیہ
اول در سورۃ بقرہ است قَوْلَهُ تَعَالَى اَلَمْ تَرَ اِلَى الْمَلَاۤئِكَةِ مِمَّنْ بَنَىۤ اِسْرَۡۤءِیْلَ مِنْۢ بَعْدِ مُوسٰی
اِذْ قَالُوْا لَیْسَ لَہُمْ تَاۤوِیْلٌ اِلَّا لَہٗ وَ اللّٰہُ عَلَیْہِمْ بِالْظَّالِمِیْنَ اٰیۃ دوم در سورۃ آل عمران است قَوْلَهُ تَعَالٰی
لَقَدْ سَمِعَ اللّٰہُ مَقُوْلَ الَّذِیۡنَ قَالُوْا اِنَّ اللّٰہَ فَقِیْرٌ وَّ لَمْ یَكُنْ اَعْنِیَاۤءَ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوْا
وَقُلْہُمْ اَلَا نُبَیِّنُ لَہٗۤ اَعْمٰلَہٗمْ وَ نَقُوْلُ ذُوۡقُوْا عَذَابَ الْحَرِیۡقِ اٰیۃ چہرہ در سورۃ نسا
است قَوْلَهُ تَعَالٰی اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِیۡنَ قِیْلَ لَہُمْ کُفُوْا اٰیۡدِیَکُمْ وَ اَقِمْوْا الصَّلٰۃَ اِنَّہٗ تَعَالٰی اَوَّلُ تَطَلُّوْا

وای کافیه
برای شفا چشم

انگانی و انعام

عیدک

کافی

جالب است

برای مقهوری
دشمن و دشمن

چنانچه در ضحیه باشد پنج کعبه و کعبین و ما بخواند اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا لَكَ اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا
 فِدَائِي أَقْوَدَاءُ ذَلِكَ الرَّجُلِ أَوِ الْمَرْءِ تَوَقَّعْتُكَ مِنِّي أَقْوَمُهُ أَوْ مِنْهَا وَأَسْأَلُكَ
 كُنْ تَأْوِيهِمْ وَدَعَاءُ دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى دَعْوَى
 رَأْسُكَ بِرِكَالِهِ كَرَامَتِهِ بِرِكَالِهِ بِرِكَالِهِ بِرِكَالِهِ بِرِكَالِهِ بِرِكَالِهِ بِرِكَالِهِ بِرِكَالِهِ بِرِكَالِهِ
 اِنْ اِنْجَمَتِ سِدْرُ الْمَنْدَرِ قَعْمُ الْخَوْفِ بَلَا بِلَا شَرِّتِ سَكِينِ رَأْسُكَ اِنْجَمَتِ سِدْرُ الْمَنْدَرِ
 دَعَا بِنَا اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَكْفِي هَذَا الْأَمْرَ الَّذِي فِي أَخَافُهُ بِهِمْ هُوَ لَوْ وَأَسْأَلُكَ بِأَنْفُسِهِمْ
 وَكَذَلِكَ هُمْ وَكَذَلِكَ هُمْ وَكَذَلِكَ هُمْ وَكَذَلِكَ هُمْ وَكَذَلِكَ هُمْ وَكَذَلِكَ هُمْ وَكَذَلِكَ هُمْ
 بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا بَلَا
 كِه خَوَارِجِي أَنْ مَوْضِعَ شَتَابِ خَرَابِ شُودِ اَزْ خَدَائِ تَعَالَى تَبَرُّدِ عَمَلِ كَمَدِ كَرَامَتِ مَسْتَقِ
 هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا
 ظَنَّنُوا أَنْ يُخْرِجُوهُمْ أَوْ ظَنُّوا أَنَّهُمْ مَا لَيْسَ لَهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ يَبْصَارُهُ
 فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِإِيمَانِهِمْ أَخَذْنَا
 بَغْتَةً فَرَاذُهُمْ مُبْلِغِينَ هُفُوفَهُمْ دَابِرَ الْقَوْمِ مِنَ الَّذِينَ ظَنَّمُوا وَاجْتَمَعُوا لِلَّهِ رِبِّ الْعَالَمِينَ
 رَقْعِ كَسِيدِ رِيَانِ سُنَّتِ فَوْزِ فَوْزِ أَنْ سَوْنِ فِيلِ رَاجِلِ وَكِبَارِ رِجَالِ وَابْنِ اسْمَاءِ رِجَالِ
 ذَكَرْنَا الْقَادِرَ الْمُقْتَدِرَ الْقَاهِرَ عَلَى كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ نَاصِرَ الْحَقِّ حَيْثُ كَانَ بِهِ الْحَوْلُ
 وَالْقُوَّةُ إِنْ كَانَتْ إِلَّا صِيحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَامِدُونَ وَرِثْمُ رِثْمٍ جَبَرِ بِنْدِ كِهْ
 سِرِّ رِثْمِ رَقْعِ كَسِيدِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ
 الْحَقُّ الْيَقِينُ وَرِثْمُ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ
 فَوْزِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ
 وَرِثْمُ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ
 وَرِثْمُ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ رِثْمِ

الحافظ من البلاء

القائم

ايضا

رِثْمُ رِثْمِ

سَيَكُنُ اَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ فَهَيَّكُنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَلِكَيْ تَرْجِعُوهُ
 اِلَهِكُمْ كَيْتَبْنَهُ اَوَّلَ كَرْدِ شَرْعٍ عَلِىَّ هَسْتِ اَزَايَمِ مَحْسُوسَه بِنَاشِدِ وَفَرِ مَنَازِلِ سَيِدَه وَسَلَامِ اِنْخُوسِ
 بَاشَدِ پَسِ نَظَاهِ شُودِ اَوْرَافِطِ كِه شَرْحِ نَتَوَانِ كِرْدِ رَقْعَه جَامِعَتِه اَزْطَا كُنْدَه اَنْدَكِه اَكْسُورَه شَرْحِ رَا بُسِيْدِ
 وَنَحْوِ كُنْدِ دَرِ آبِ وَنَحْوِ اَنْدِ دَرِ حَفَا مِرْ كُنْدِ رَقْعَه اَمَامِ كَلْبِي رَا بِسِرْ كِه بُودِ قِرْآنِ حَفَا نَتَوَانَسْتِ كِرْدِ كُوْنِيْدَه
 دَرِ خَوَابِ كُنْتِ دَرِ طَرَفِ يَكِ نَبُوسِ السَّحْنِ حَلَمُو الْقُرْآنِ خَلَقَ الْاِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيِّنَاتِ
 اَلشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ وَالتَّجْمُرُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ه لَا تَحْزَنْ لَكَ بِهِ لِسَانُكَ لَنَتَّحِلَ
 بِه اِنْ عَلَيْنَا جُمُوعُهُ وَقَدْ اَنَّا قَارِعُهُ ه فَاتَّبِعْ قَوْلَهُ ثُمَّ اِنَّا عَلَيْهِنَا بَيِّنَاتٌ مَّا كَذَّبَكَ
 هُوَ قِرْآنٌ فَحِيدٌ فِي كَوْسٍ فَخَفُوقٍ وَبَارِزٍ مَرْمِلِ كُنْ وَنُوشَانِ سِرْكِ رَا چُونِ اِمَامِ كِرْدِ بِسِرْ
 دَرِ اَنْدَكِ فَرَسْتِ يَادِ كِرْدِ رَقْعَه اَزْ دُخَانِ كُنُونَه وَدُفَانِ كُنُونَه هَسْتِ بَرَا رُوشْدِنِ حَاجَتِ دَرِ مَحَلِ
 خَالِي طَاهِرِ رِبْطِهَاتِ كَامَلَه نَبَشِيْنِدِ وَنَحْوِ اَنْدَا خِرُوسَه آلِ عِمْرَانِ رَا اَوْتِ اَلْكُرْسِيِّ دَاخِلَا صِلَا بَعْدِ اَزَانِ
 كِه دُرْ كَعْتِ نَفْسِ خَوَانْدَه بَاشَدِ دَاخِلَه دَانْدِ دَرِ آنِ خَوَانْدَه بَاشَدِ وَايْنِ ذِكْرِ
 وَه بَارِ كُوِيْدِ يَا قَدِ نِيْمِ يَا قِيَمِ يَا قَائِمِ يَا اَدِمِ يَا حَيِّ يَا قَيُّوْمِ يَا اَحَدُ يَا فَرْدُ
 يَا صَمَدُ پَسِ دَعَا كُنْدِ حَاجَتِه خَوَابِرِ رَا شُودِ رَقْعَه بَرَا رُوشْدِنِ حَاجَتِ بَعْدِ اَزْ فَرَاغِ صَلَوةِ صَبِيْحِ
 پَشِ اَزْ تَكْمِ صَدِ بَارِ كُوِيْدِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ وَلا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيْمِ
 يَا حَيُّ يَا قَدِ نِيْمِ يَا قِيَمِ يَا قَائِمِ يَا اَدِمِ يَا حَيِّ يَا قَيُّوْمِ يَا اَحَدُ يَا صَمَدُ بَرِ حَاجَتِ كِه خَوَابِرِ رَا شُودِ رَقْعَه اَزْ
 سِرْكِ خَلَاصِي بُولِ اَيْتِ وَارِذِ اَسْتَشْفِيْ مُوسَى لِقَوْلِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَسَ
 فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اَلثَّلَاحُ عَشْرَةً عَيْنَا رَا بُسِيْدِ وَنَحْوِ كُنْدِ وَنُوشَانِ كُنْزِ سَبْتِه بَكْشَايدِ رَقْعَه كِبَرِ
 كِه بُولِ اَوْحَسِ شُودِ وَنَحْوِ اَنْدَا اللّٰهُ الَّذِي تَقَدَّسَ اِسْمُكَ اَمْرُكَ فِي السَّمَاءِ وَالْاَرْضِ
 كَمَا رَحِمْتَكَ فِي السَّمَاءِ اجْعَلْ رَحْمَتَكَ فِي الْاَرْضِ وَاعْفُ لَنَا كَمَا عَفَا بَنَاءُ وَحَطَا يَا نَا
 لَا تَكُ رَبُّ الطَّيِّبِيْنَ فَانْزِلْ شِفَاءً اَمِّنَ شِفَاءً اَمِّنَ وَرَحْمَةً مِّنْ رَّحْمَتِكَ عَلٰى هَذَا التَّوْحِيْدِ
 شَمَا شُودِ رَقْعَه دَرِ حَدِيثِ اَمْرَه مَّا مِنْ مُّسْلِمٍ يَعُوْذُ مُسْلِمًا فَيَقُوْلُ سَبْعَ مَرَّاتٍ اَسْأَلُ

سید

رحمی

رحمی

بابی در بیان بول

سید

پنج

۶	۱	۸
۷	۵	۳
۲	۹	۴

بجای خود

۲	۹	۳
۴	۵	۳
۶	۱	۸

رقعه چون اصل او چهل روز گذشته باشد از اول قرآن تا چهل آیت
در چهل روز نوشته علی الریق بخواند باذن الله تعالی پس نایز و خنجر را با بسم الله الرحمن الرحیم
یکصد بار بخواند و یک آیه شمار کند و اگر زیاده از چهل روز گذشته باشد
اما هنوز روح نه دیده باشد و حرکت نکرده باشد زن را بخواباند و ستیاب و دست راست
خود بر سینه او نهاده و گوید یا خدو شکم تست من اورا محمد نام کردم امید است که سپرزاند
نه دختر و همچنین اگر بر بان زن نبوید بسم الله الرحمن الرحیم و لَوِ اَنَّ
سَبَّحْتَ بِهَا الْجِبَالُ اَوْ قَطَعْتَ بِهَا الْاَرْضُ اَوْ كَلَّمْتَ بِهَا الْمَوْئِدَ يَلُ
لِللّٰهِ الْاَمْرُ جَمِيعًا همین خامیت دارد اما در صحت غایب نزد گوید بان که پیشتر
در چنین این آیه کو اَنْزَلْنَا هٰذَا الْقُرْآنَ عَلٰی جِبِلٍّ لَّا اَیْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّقًا مِّنْ خَشْيَةٍ
اللّٰهُ تِلْكَ الْاَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ هرقعه زنی که از حیض پاک شده
باشد غسل کند و بخورد و حروف مقطعه الله و رحمن را بگلایب و قدس مشک حل کرده حامله بولد مبارک
شود و رقه این اسم مبارک نبویسد و برگردن زن بیاویزد حامله شود چون پیش نفع خود برود و
همچنین اگر بر بخورد که بار نهد بیاویزد بار گیرد باذن الله تعالی اسم اینست **ممن**
من بخ بخ رقه زن عقیقه عالمه گردد و فرزند زینب بیاورد و زیادت شیر شود این آیت را بگلایب
در عمران بر آیه مشک نبوید در شب آومینه چنانکه کسی نه بیند پس مرد خود و زن را علیحدگی نوشته
بد و در شب بخین کند زن بار گیرد آیت نیست اللهم انی اعوذ بک یا ایها الناس اتقوا ربکم
اللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمِنْ خَلْقٍ مِنْهَا زَوْجًا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا کَثِیْرًا وَنِسَاءً
وَ اتَّقُوا اللّٰهَ الَّذِیْ تَسَاءَلُوْنَ بِهِ وَاَلْاَرْحَامَ اِنَّ اللّٰهَ کَانَ عَلَیْکُمْ رَقِیْبًا رقه بر کسی
افزونی شیر سوره حمات بر عمران نبویسد و بخورد و بخواند و همچنین سوره یسین رقه اذ قال الله امیر
عمران رَبِّ اِنِّیْ نَذَرْتُ لَکَ مَا فِی بَطْنِیْ مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّیْ اِنَّکَ اَنْتَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ
کَلِمًا وَضَعْتُهَا اَنْتَ رَبِّ اِنِّیْ وَضَعْتُهَا اَنْتَ وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ تَابِعْ حِسَابَ

اینجا
بجای خود
بجای خود

افزودن
افزودن

افزودن
افزودن

افزودن
افزودن

در این عمل

بارود و زعفران در پوست خزال نبوسید و بر نهیگاه و زنی حامله هم بندد از آفات او آنچه در شکم
 اوست امین باشد و اگر همین آیت کریمه را نبوسید و در گردن فرزند به بندد از آفات حرز عظیم است
 او را از فرع و نشو و بارک شود رقعہ قولہ تعالیٰ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا تَارِكًا قَالَ رَبِّ هَبْ
 لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهِيَ قَائِمَةٌ
 يَقُولُ فِي الْمِحْرَابِ اِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ فَاجِبِيْ مَصَدَّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصِيًّا
 وَكَوْنِيْ مِنَ الصَّالِحِيْنَ قَالَ رَبِّ اَنِيْ يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرُ وَامْرَأَتِيْ عَاقِرٌ
 قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ چون نبوسید بشک و زعفران و بارود در ظرف بلورین یا
 زجاجی سفید و کاتب بر طهارت باشد و بخواند باب طاهر و نبوشاند بر عورت و مرد و سرور و کاین احوط
 است و اگر کجا نبوشد هم جائز است سه روز متوالی پی در پی و نبوسید و بر بازو عورت و مرد
 ببندد و بخیزد و حریر و زرد و قلع از بازو بکشاید و چون غسل آرند حادث نمایند و اول لیل یا ثالث زن
 حامله شود رقعہ تسلیه برائے تسیر ولادت نبوسند تا خمس نبوسند گانه شود بقی مریون مما
 يُؤْعَدُونَ لَعَنَ الْكَافِرُونَ الْاَسَاسَةُ مِنَ تَعَارِ الْبَلَاغِ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَهَا لَيْسُوا بِالْاَحْيَاءِ
 اَوْ ضَعُفَ اَيْسَحِ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ اِذَا السَّمَاءُ انشَقَّتْ وَاذِنَتْ لِرَبِّهَا وَحُشَّتْ وَ
 اِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ وَاَلْقَتْ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي
 الْاَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَدَىٰ وَلٰكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ
 شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ اَللّٰهُمَّ يَا خَالِقَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ يَا مُخْرِجَ
 النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ يَا مُخْلَصَ النَّفْسِ مِنَ النَّفْسِ خَلِّصْهَا بِطُغْفَاكَ وَفَضْلِكَ يَا اَرْحَمَ
 الرَّاحِمِيْنَ هر زنی را که در وزه گرفته باشد به بندد بر آن چپ اما متنجس نشود خلاص شود و در تریا
 انتشار الله تعالی و اگر مکرده بخواند همین خاصیت دارد رقعہ تسلیه برائے تسیر ولادت اسم
 آن مشدود را بقیم علی نوشته مقابل روئے حامله در شتاب باز بندد و همچنین وفق ثلاثی را باند
 نبوسد متنجس نشود و شتاب باز بندد

۳	۹	۲
۳	۵	۴
۸	۱	۶

رقعہ عزیمت است مبارک چون

تَالِیَهُ مِثْلَ الْاَکَامِلِ صِفَتْ + یَسْتَدْرِی الْخَلْقَ مِنْ غَیْرِ مَعْنُومٍ + وَهَذَا شَیْءٌ کَرِیْمٌ
 وَوَمِنْکُمْ مَنْ کَانَ مِثْلَ بَعْضِ الْجَاهِلِ وَلَیْسَ بِعَاجِزٍ + فَمَا حَاطِلُ الْاَسْمَاءِ الَّتِی لَیْسَ فِیْهَا
 تَوْقِیْ بِهَا کُلُّ الْکَوْرِ وَتَسْلِیْمٍ + فَذَلِكَ اِسْمُ اللّٰهِ جَلَّ لَهُ + اِلَى کُلِّ مَخْلُوْقٍ فَصِیْحٍ
 وَاجْمَحٍ   ۱۱۱۱ هـ کا جامع این رساله در خطی قدیم و پیشین
 چنین نوشته بود و او منکوس بود و صورت قائم این بود ۵۰ رباعی
 صفی سه الف و کشیده در سه بر سه + میسج و کور و زربان در بر + پس چار الف و باء
 و او سه عکوس + نیست یعنی نام خدا که بر رقعہ قوله تعالی - اللّٰهُ تَوَكَّلْ عَلَى السَّمَوَاتِ
 وَالْاَرْضِ این الفاظ را وقتیکہ بر وضوے کامل و حضور قلب در مرتب کسر کنند و بخود دارند
 از خیرات و برکات خیرے بینند که شرح آن خوان کرد و اصل در کسیر وجود جمیع کسرها که در هر فصل است
 و در قطر نیز و سر در همین است - باینکه کسیر بر سه طریق است یکے آنکه کسر کلمات کنند - دوم آنکه
 بجای کلمات اعداد نگارند سیوم کسر حروف بمبانی کنند مثلاً ا و ا و ل -

نور
البر

در سیوم	۱۰۳۸	۵۳۸	۲۵۶	۶۶	دو ثانی	والارض	السموات	نور	الله
کسیر حروف	۶۶	۲۵۶	۵۳۸	۱۰۳۸		والارض	السموات	نور	الله
کنند در سطر	۵۳۸	۱۰۳۸	۶۶	۲۵۶		والارض	السموات	نور	الله
	۲۵۶	۶۶	۱۰۳۸	۵۳۸		والارض	الله	نور	

اول تا آخر و عمل بدان تمام شود و طریق کسیر آنست که در سطر اول بکسیر حروف بنویسند و در
 سطر ثانی ابتدا با آخر اول بنویسند و جنب اول سطر اول و جنب او آنچه متصل با آخر بود با جنب او آنچه
 متصل اول اول بود با جنب او و رریف رریف آخر با رریف رریف اول با رریف رریف
 رریف آخر با رریف رریف رریف اول و پس علی ذلک تا منتهی شوند بطور سطر که عین
 اول باشد پس تمام شد امر را بر بهت که در سطر اول یک اسم باشد یا دو یا سه یا آیت یا زیاده و
 این عمل را در جفر و خافیه و علمای کسیر همین طور عمل دارند اما کسیر را نوع دیگر هم هست که
 خداوند آن را کرده اند در سطر اول اسم کسر بنویسند و در سطر ثانی اول سطر اول و در جنب او

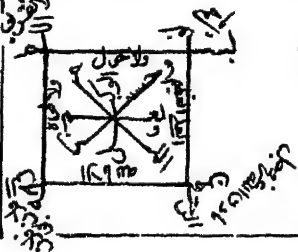
آخر سطر اول پس مایلیه اول پس مایلی آخر پس ردیف مایلی اول پس ردیف مایلی اول پس ردیف
مایلی آخر همچنین همچنین تا سطر تمام شود باز سطر دهم شروع کند اول سطر دهم در اول این جدول
باز آخر سطر دهم در جنب اول و لکن الی ان یحصل السطر الاول یلا نقا و تو و براس

مثال هر دو قاعده این مثال نوشته آمد مثال اول	مرح مد مثال ثانی	مرح مد
و اما الصلوة الثالثة فی ان تصنع وفق تسعة	مرح مد	مرح مد
عشر فی تسعة عشر بعد حروف الكلمات	مرح مد	مرح مد

و هی تسعة عشر حوفا فان السموات فیها الالف بعد المیم وان کتبت بغیر الف فی ردیف
المصحف ۱۲ فاته و از اسرار بدیهه در کتابت کلمات نیست که حروف را ظاهر نویسد درست و
مطمئن و ما درست در محل نقصان می آرد رقعہ قوله تعالی فَنَقَّبَلْکُمَا رَبَّکُمَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَ
اَنْتُمَا اِلَایْهِ کَسِیْمٌ کسکه کند کلماتش در شکل شان زده و با خود دارد اثر عظیم بنید در قبول و جا بهت
و سلامت از هر بدی حتی که اگر حامل آن در معرکه جنگ رود سلاح درو عمل نکند و مناسط شان اکیلی

در صدق این کار با صدق نیت و عمل تقوی نه بهوائے و صورت تکسیر اینست
فَنَقَّبَلْکُمَا رَبَّکُمَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَ اَنْتُمَا اِلَایْهِ کَسِیْمٌ
کَلِمًا دَخَلَ عَلَیْکُمَا زَکَرِیَّا الْمِحْرَابَ وَ جَدَّ عِنْدَهَا رِذْقًا قَالَ یٰمَرْیَمُ
اِنَّ لَکَ هٰذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَرْزُقُ مَنْ
یَشَاءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ (نقش این کلمات بسبب عدم گنجایش بر صفحه آینده مرقوم شد)

رفعه حافظ ابن حاتم را می گفت در مسجد ابوالیمان که شیخ حجازیست داخل شدم پس مرا می گرفت پس از خانه خود ابوالیمان بسجده آمد و گفت چه حال است گفتم مرا می فر گرفته است چرا طلسم می نیکنی گفتم چیست پس این طلسم نوشت و گفت در زیر سر بدار پس نهاد و می اهل شد آنرا بر کشتم این مثال کنوب بود پس ابوالیمان گفت یاد او و پدر و مادران برسان اینست -

در کتاب مستوجب الحماہ نوشته که اگر کسی مزوجات و فتن ثلاثی الیسوی و اکتائی کند بیج باشند آن فتنه
و آن چهار صد و اندو و چهار کشتایش در بهشت در جای برآید و نوشته زیر زبان نگارند و در محاسن است کند

۲		۲
۸		۴

زن ابدا رشود و گفت مسیح و محبوب است مردجات و فتن ثلاثی نیست
رقعه چون در ازل و مال چیز خوش آید شتاب گوید ما شاء الله

لَا تُقَاتِلُوا الْكُفَّارَ بِاللَّهِ اَنْتُمْ خِمْ فَاْتَتْ دُرَّامَانَ بِشَدِّ رَقْعِهِ كَيْسَ لَكَ بِاسْمِ رَجُلٍ مِمَّنْ رَفَعَ عَلَيَّ الْفُلُوكَ
لَكَ دُوسْتِ دِلُو دِيَا كُنْدَ اَزَا فَتْ دُرَّامَانَ بِشَدِّ عَبْدِ اَمْرِ بْنِ عَمْرِو اَرْضِي اَمْرَ عَنْهَا بِاسْمِ لَفْزِ كُفْتِ يَا مُحَمَّدُ
اَزَا فَتْ مَحْمُودُ اَنْدَرَقْعِهِ اَكُو دُوسَرُ كُجَنُكُ حَاضِرُ شُو نَجُو اَنْدَرُ سُوْرُو زُرْ اَزَالُ رَا وِدُو دُوسْتِ خُو دُو بَرَزْمِيْنَ زَمْدُ

و خاک بجای خضم نماید از دوسر خود را از دست خود مسح کند پس بخاندان حاضرین سلام بگوید و بگوید یا ایها
 الذین آمنوا لا تخافوا ولا تحزنوا و جعلنا من بین یدیهما سدا و من خلفهم سدا اینچنین
 هم لا یضرکون غالب آید بر دشمنان غیر دوزخی مغیب شود و این از اسرار است که باید داشت رفته

اسما و اصحاب کهنف نوشته در حریق میازاد سر شود باذن الله تعالی و ایضا چون حریق بلند شود و کبیر
بلند گوید که کبیر حریق را بنشانید میخما مکس لمینا کشف طط تبیونس اذ رطیونس کسکاطیونس
لیکانش بونس و انهم کلهم قطنوا و اگر همین اسما و شریفه را نوشته در در خانه بجه اندازند حریق در زیر

انان باشد که اسم رقعہ براسے رفع و چشم بنویسد و بیاورد و شعر اذما مقلتی رعدت
فقلی + تراب من نعل ابی تراب + هو البکاء فی الحراب لیلک + هو الضحاک
فی یوم الضراب و الضحاک و غفران آید اذ هم البقیصه لهذا الفلق لا علی وجه

ابن یات بصیر او قوله تعالى فکشفنا عنک غطاءک فصرک الیق کر حل یل
 نبوید و با خود دارد و اگر محو کرده خورده باشد هم خوبست رقعہ نوونہ نام است سوائے آن نوونہ نام کہ
 در حدیث آمد کہ من اخصم ما دخل الحکۃ اگر کسی آواز و ماکن مستہ احاطت شود حواہر خدادہ کہ

وكانه روز خمیس روزه دارد و در شب آدینه قریب بحر دعا کند فوالله لا یدعوایا عبدا یم
مؤمن بالخضوع والخشوع الا اجابة تعالى حق لو سأل ان یخشی علی الاما

انصر على العدو
افتح منجى القوم

ان شاء الله

سید

حافظ حسین علی

الی تجریم اسم در نماز است یا الله یا رب یا رحمن یا رحیم یا مالک و میت و سم در سوره
 نبر است یا یحیی یا قادی یا علیم یا حکیم یا تواب یا بصیر یا واسع یا سمیع یا بکیر
 یا کافی یا رؤف یا شکور یا واحد یا غفور یا حلیم یا قاض یا باسط یا قیوم
 یا عظیم یا ولی یا غنی و چهار اسم در آل عمران است یا قیوم یا قهار یا سریر یا جبار و بیشتر
 اسم در سوره نسا است یا رقیب یا حسیب یا شهید یا غفور یا مقیت یا وکیل و چهار اسم
 در انفال است یا قاض یا قاهر یا قادر یا لطیف و دو اسم در اعراف است یا فتی یا مئیت و دو
 اسم در انفال است یا نعم المولی یا نعم النصیب و هفت اسم در مود است یا حنیف یا قریب
 یا محیب یا حمید یا فعال یا برب یا ودود و دو اسم در حدید است یا کبیر یا متعال و یک
 اسم در ابراهیم است یا منان و یک اسم در حجه است یا خلاق و دو اسم در مریم است یا صادق
 یا قاری و یک اسم در حج است یا باعث و یک اسم در مؤمنون است یا کریم و سه اسم در نور است
 یا حق یا مبین یا قود و یک اسم در فرقان است یا هادی و یک اسم در سبا است یا قاض و چهار
 اسم در صافات است یا غفار یا قائل الثواب یا سندید العقاب یا ذا الطول و سه اسم در ذاریات
 است یا نذاق یا ذا القوفا یا مبین و یک اسم در طه است یا بر و دو اسم در قمر است یا مالک
 یا مقتدر و سه اسم در رحمان است یا رب المشرقین و یا رب المغربین یا ذا الجلال و
 الاکرام و چهار اسم در صافات است یا اول یا اخر یا باطن یا ظاهر و از سه اسم در شراست یا
 مالک یا قلد و س یا سلام یا مؤمن یا معین یا عزیز یا جبار یا متکبر یا خالق
 یا باور یا مصطفی و یک اسم سوره جمعه است یا خیر الرازقین و یک در سورتانین است یا عالم
 الغیب و الشهادة و یک در تین است یا احوو الحاکمین و دو اسم در بروج است یا مبند یا
 معین و دو اسم در اخلاص است یا اهل یا اهل رقعہ بعد مملوہ جسمه سیکه بخواند و نکلم کرده باشد بنیبه
 و نفس مال خود حفظ و زسد مگروند این خواننده را جانشین از صاحبان نقل کرده اند از حضرت صلی الله علیه و آله
 علیه سلم اخلاص و خود تین هفت هفت بار رقعہ مرد بخواند و چون بنی که نفید میکند یعنی نفقه عیال

اینها از
 شیخین
 نقل شده
 است

سجده

سجده

سجده

سجده

خود شکند بر جامه او نبوس لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ
فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى
نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوا مَا فِيهَا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
تسبیل بر نفس خود و اتفاق بر خلاف گذشته کند رقعہ خاتم سورہ بقرہ چون نبوی سید و طاهر و محکم
باب شیرین کد او آفتاب ندیده باشد و نبوی بریق حافظہ میفراید و بنسب نفس و راحت از عدد و حال
آید و فوائد دیگر هم پیدا آید رقعہ ایضاً حافظہ توبہ تعالیٰ هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ
لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اَللّٰهُ يَسْمِعُ الدَّعَاءَ فَادَّٰهُ الْمَلٰٓئِكَةُ وَهِيَ قَائِمَةٌ فَاصْبِرْ
فِي الْغُرَابِ اِنَّ اللّٰهَ يُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ مُّصَدِّقًا لِّكَلِمَةٍ مِنَ اللّٰهِ وَسَيَدِّقُهَا لَكَ بِنَبِيٍّ
مِّنَ الصّٰلِحِيْنَ قَالَ رَبِّ اَتَىٰ لِيْ يَكُوْنُ لِيْ غُلَامٌ قَدْ بَلَغُنِي الْاِكْبَرُ وَامْرَاَتِي عَاقِرٌ قَالَ
كَذٰلِكَ يَفْعَلُ اللّٰهُ مَا يَشَآءُ فَبَشِّرْهُ بِوَلَدٍ ذَرَّافٍ وَابْرُودٍ وَدُرٍّ وَفِضَّةٍ مِّنْ يَّابِلٍ مِّنْ يَّارَ حَاجِي اَبْرَصِ
نوبند و نویسنده با طهارت کامله باشد رقعہ آیات شفاء با فاتحه ربے هر مرض اگر نویسنده
و بیا و نیرد نافع است و اگر نوشته بخورد و بخوراند و اگر خوانده و مکنند هم نافع است آیات نیست
يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مِنْ عِظَمِ الْمُنَافِقَةِ فَمَنْ كُنْتُمْ تُشَاقِقُوْنَ
الصُّدُوْرَ فِيْهِ شِقَاقَ النَّاسِ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَايَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُوْنَ وَ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ
مَا هُوَ شِفَآءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِيْنَ وَاِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِيْنِ - قُلْ هُوَ الَّذِيْ
اٰمَنُوْا اٰهْدٰى وَشِفَآءٌ مَّرْقُمٌ اٰتِ بِلَاكٍ خَطِّ خِزْرِافِعٍ سِتْ وَ لَا يُؤَدِّهِ خِطُّهَا وَ هُوَ الْعِلْمُ
الْعَظِيْمُ فَاللّٰهُ خَيْرٌ حَافِظًا وَ هُوَ اَرْحَمُ الرَّاحِمِيْنَ وَ خِطُّهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ كُلِّ
خِطُّهَا ذٰلِكَ تَقْدِيْرُ الْعَزِيْزِ الْعَلِيْمِ وَ خِطُّهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَّجِيْمٍ اِنَّ كُلَّ نَفْسٍ
لَّمَّا عَلِمَتْ حَافِظًا لَهَا هُوَ قَرَانٌ حَيِّدٌ فِيْ لَوْنٍ فَخُفِّظْهُ وَ يَرْسِلْ عَلَيْكَ حِفْظَةً اِنْ رَّبِّيْ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَافِظٌ لَهُ مَعْقَبَاتٌ مِّنْ بَآئِنٍ يَدْرِئُهُ وَ مِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُوْنَهُ مِنْ اَمْرِ اللّٰهِ
اِنَّ اَتَاخُذُ بَزْمِ الدِّلِّ وَ اِنَا لَهُ لَحَافِظُوْنَ وَ كُنَّا لَهُمْ حَافِظِيْنَ وَ دُرُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ

مُسِيكَ لَهَا وَمَا يُسِيكَ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ مَسْفُومٌ وَلَكِنْ سَأَلْتُمْ
 مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ
 أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرِّيهِ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ
 قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ وَدَرِغْتِ هَسْتِ كَسِيكَايْنِ آيَاتِ بَرَاءَانِيَا نُوْشْتِ بَاخُورِ
 دَارِوَاگِرِوَسِ قَدَابِ شَلِ كِهْ اَعْدَا نَلِ شُودَا مَانِ وَنَجَاتِ يَادِ رَقْعِه شَيْخِ اَحْمَدِ بُونِي مِيگوِيَا زِ مَرِ مَنُونِ
 دَرِوَا نِسْتِ كِهْ حُرُوفِ هِمَا رَا تِهِي بِخَدَفِ الْفِ وَلا مِ بِيْدِ وَبِجَلِ كَبِيرِ آنِ اِسْمِ رَا دَرِ مَوْضِعِ خَالِي ذِكْرِ كَنْدِ
 مِنْ غَيْرِ يَزَادَةِ وَنَقْصَانِ مُسْتَجَابِ شُودِي اِلِ سَاعَةِ دَايْنِ كَبِيرِ اِهْمَرِ اِسْتِ دَرِ يَادِ تِي اِهْرَافِ اِسْتِ دِ
 نَقْصَانِ اِخْلَالِ رَقْعِه بَرَايِ تَالِيْفِ قُلُوبِ چُونِ لُصْفِ شَبِ جَمْعَةِ شُودِ بَخْزِي دُوسِي بَا رِخَاوندِ فَايْنِ
 تَوَكَّلُوا صَلِّ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ وَدَرِ اَخْرِ
 هِرَا بَرِگِيَا اَللّهُمَّ اَنْتَ رَبِّي وَحَسْبِيَ عَلَى فُلَاكِ بْنِ فُلَانَةٍ اَوْ فُلَانَةٍ بَنَتْ فُلَانَةً اَعْطِنِي
 قَلْبَهُ اَوْ قَلْبَهَا عَلَيَّ وَذَلِّهِ اَوْ ذَلِّهَا فَاِنَّ اللَّهَ يَعْطِفُ قَلْبَهُ اَوْ قَلْبَهَا عَلَيْهِ اَوْ يَذِلُّهَا
 رَقْعِه بَرَايِ تَالِيْفِ قُلُوبِ بَيْنِ اَتْنِيْنِ اَبَدَا كَنْدِ بَا اِسْمِ طَالِبِ وَنُوْخِ كَنْدِ اِسْمِ مَطْلُوبِ وَدَرِ سِيَا نِ اِيْنِ اِهْمَا
 نَقْطِ مَحَبَّتِ نَبُوِيْدِ وَكَسِيْرِ كَنْدِ نَقْشِ كَنْدِ بَرِوَسِ كَا زِ رِصَا صِيَا هِ سَاخْتِ بَا شُدِ وَدَرِ رُفْدِ شَنْبِهِ دَرِغَزِ
 كَنْدَانِ بَرِوَسِ رَا دَرِ جَانِيْ كِهْ خَوَاهِدِ مَادِ حَاسِلِ شُودِ وَايْنِ اِنَا سَمَرِ اِسْتِ رَقْعِه بَرَايِ تَالِيْفِ وَالْفَتْ
 بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ اَنْفَقْتُ مَا فِي الْاَرْضِ جَمِيعًا مَا اَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ اَلَفَ
 بَيْنَهُمْ اِنَّ عَزِيزَ رَحِيْمِ عَسَى اَنْ يَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَ يَدْعُوْنَ مِنْهُمْ مَوْدَةً
 وَاللَّهُ قَدِيرٌ وَاللَّهُ عَفُوٌّ رَحِيْمٌ وَمِنْ النَّاسِ مَنْ يَّتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ اِندَادًا يُحِبُّوْنَهُمْ
 كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِيْنَ اَصْنَعُوا اَشْدَّ حُبًّا لِلَّهِ بِاسْمِ خُودِ مِ مَطْلُوبِ اِيْنِ سَايْتِ رَا كَسِيْرِ كَنْدِ وَنِشِ
 خُودِ دَا رَا لَفْتِ مِيَا شُودِ رَقْعِه اِيَاتِ الرِّزْقِ مِنْ دَاوَمِ بَرِزْقِ اِلِسْعَةِ وَارِغْدِ مِوَسِيْتِ اَزَا بِلِوَايِ
 اِلِ مَرِشِيْ قَدَسِ سِرِّهِ وَغَيْرِ اِنَا مَامِ يَافِيْ قَدَسِ سِرِّهِ وَفَا كَنْدِ فِهْمُوْ يَفْقُوْنَ كَلِمًا دَخَلَ عَلَيْهَا
 نَزَاكِرِيَا اَلْحَرَابِ وَجَدَ عِنْدَ هَاكِدِ مَا قَالِ عَمْرُوْهُ اَنْ لِيْ لَكَ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ

حججه

زنا نیت طلب

حججه

حججه

حججه

إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ وَارْتَفَعْنَا أَنْتَ خَيْرَ الرَّاغِبِينَ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنْكَ
 دِينَا فَاطِيرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُعْطِيهِمْ وَيَاظُنُّهُمْ وَأَوْزَنَّا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا
 مُشَارِكِي الْأَرْضِ وَمَعَازِيهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا قَاوُكُمْ وَأَيُّكُمْ يُنْصِرُ وَرَدُّكُمْ مِنْ
 الطُّبَاتِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي
 إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا
 لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ كَلَّا لَمَّا هَمَّ لَكُمْ وِلْدَانُكُمْ مِنْ عَطَا رَبِّكَ وَ
 مَا كَانَ عَطَا رَبِّكَ مَحْظُورًا وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَ آئِنَةٍ وَمَا نُنْزِلُ إِلَّا يَفْقَهُ
 مَعْلُومٌ وَارْسِلْنَا الرِّيَّاحَ تَنْفِخُ فَكَانُوا مِنْ السَّمَاءِ مَاءً فَاسْتَفِينَا كَهْمُومًا وَمَا أَنْزَلْنَاهُ
 بِحَازِنِينَ إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَابْتَلَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا فَاتَّبَعْ سَبَبًا وَرَزَقْ
 رَبِّكَ خَيْرًا وَابْتَلَى وَهُوَ خَيْرُ الرَّاغِبِينَ وَلَهُمْ رِزْقُهُمْ فِيهَا بُكْرَةً وَعَشِيًّا وَلَعَلَّكَ كَنِبْنَا
 فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ إِنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ فَخَرَّ اجْرُ رَبِّكَ خَيْرٌ
 وَهُوَ خَيْرُ الرَّاغِبِينَ وَلِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَرْزُقَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ
 يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ قَالَ آمِنُوا بِي مَا أُنْزِلَ إِلَيَّ مِنْ رَبِّي قُلْ إِنِّي أَخْشَى اللَّهَ مَا كُنْتُ
 أَنْتُمْ بِهِدِيكُمْ تَقْرَحُونَ أَمْ أَنْ تَتَّبِعُوا الْخَلْقَ كَمَا بَعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
 وَالْأَرْضِ عَالِمٌ مَعَ اللَّهِ وَرَبُّدُ أَنْ تَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعُّوا فِي الْأَرْضِ وَيَجْعَلَهُمْ
 أُمَمًا وَيَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ رَبِّ إِنِّي لَمَّا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ تَقِيًّا أَوْ كُنْتُ مُكِنِّ لَهُمْ
 حِمًى مَا مَنَعَكَ إِلَيْهِ عَمَلْتُ كُلَّ شَيْءٍ لَدُنَّ قَوْمٍ لَدُنَّا وَلَكِنَّ الْكُفْرَ لَا يَهْدِي فَاغْنُ عَنِ اللَّهِ
 الرِّزْقِ وَاعْبُدْهُ وَاشْكُرْ لَهُ إِلَهُ إِلَهُكُمْ تَرْجِعُونَ وَكَانَ مِنْ دَابَّةٍ لَّا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ
 يَرْزُقُهَا وَإِنَّكُمْ لَعَالَمُونَ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مِمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي
 الْأَرْضِ فَاسْتَعِزُّوا بِكُمْ نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
 قُلِ اللَّهُ كُلُّ مَنْ رَزَقَ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلَدًا طَيِّبَةً وَرَبُّ غَفُورٌ رَحِيمٌ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ دِينِهِمْ

وَسَادَاتِنَا وَمَوْلَانَا صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ كَدِّ مَسْكِيٍّ وَالْخُشُوفِ فَالْكَثِيفِ مُصَوِّمِي وَأَمِنْ
خَوْفِي بِحَقِّ مُحَمَّدٍ وَأَسْتَأْذِنُ بِكُلِّ نَبِيٍّ وَوَصِيٍّ وَوَسِيٍّ وَوَشِيٍّ وَشَهِيدٍ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى
مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ شَفِّعُونِي يَا سَادَاتِي يَا أَشْكَانَ الدِّنِّ لَكُمْ عِنْدَ
اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ شَافِعًا عَزَّ شَافِعًا فَلَمْ مَسْنِيٍّ اللَّهُ يَا سَادَاتِي وَاللَّهُ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ
زیرین مطلب نبوی و زبان عربی و اگر ندانند فارسی نویسند این رقعہ کاشادہ بردیا یا هر آری که جاری باشد
و جانب تسبیح و شروع رقعہ را بر جانب آداب وارد و ختم و پایان رقعہ را جانب رفتن آب دارد و نگذارد
که آب برود چهره ز کند بعد عارضه اما باید که تجاویف را رعایت کند و بعضی یاران نقل کرده اند رسید
که رقعہ را تمام یک سطر می نوشت و دو سطر تاسه سطر نیکر اما امر نگفت و الله اعلم رقعہ منقول از شیخ طبرانی
سجادی است که برست که نبوی رقعہ الله را و برستی در آب جاری حشالی قادر است که غرضش
در اسبوح واحد حاصل کند طریقی نیست بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَقِّ الْبَاقِي مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ إِلَى الْمَوْلَى الْجَلِيلِ
فَلَمْ مَسْنِيٍّ اللَّهُ أَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ رقعہ که یکم و اضررے یا انارے از کسی برسد نبوی
شعتر طاس بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ مِنَ الْعَبْدِ الذَّلِيلِ الْعَاصِي الْمَعْتَرِفِ بِذُنُوبِهِ فَلَا يَنْ
أَبْنَ فَلَانَ إِلَى الْكَذِبِ الْبُخْبَارِ الْفُكَارِ الْغَفَارِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبِّ آفِيٍّ مَسْنِيٍّ اللَّهُ وَأَسْتَ
أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ اللَّهُمَّ اذْفَعْ عَنِّي كُلَّ هَمٍّ وَغَمٍّ كَمَا تَشَاءُ وَكَفِّ عَنِّي شَرَّ فَلَانِ بْنِ فَلَانَ
لَا يَكُنْ تَخْصًا وَاحِدًا وَإِنْ كَانُوا جَمَاعَةً سَأَلْتُكَ بِاسْمِكَ يَا حَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَ
صَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ بعد از آن سنگریزه پاک بگیرد و این رقعہ را
بر وجهی خود یا بر او دیگرے در آب روان یا چاه طاری یا بزد دوسه روز چنین کند آنچه خواهد پس رقعہ
شیخ مدنی قادی گفت بعد فجر هُوَ الْحَقُّ الْبَاقِي ثُمَّ بعد از فرض ظهر هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ و بعد از فرض عصر
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ و بعد از فرض مغرب هُوَ الْعَبْدُ الْحَمِيدُ و بعد از فرض عشا هُوَ الْخَلِيفُ الْمُتَحِدُّ
صد بار یا بد خواند فائده عظیم است رقعہ در هر کربت و بلیت یا هتجج عتبدل انوار شیک الله اول

الکافی

در بیان سبب نوشتن این رقعہ

ایضا

حلیله

اکافرا

رخصت از دنیا مطهر فرمودند **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ يَا كَلْبُ الْجَلَالِ وَالْأَكْرَامِ كُنْ بِمَنْزِلَةِ كُنْزِ الْغَنَى**
 برائے ہر حاجت آید **وَيَا اللَّهُ سُبْحَانَكَ يَا زَهْرَةَ بَارِقَتِ خَرَابِ نَجْوَانِدَايَا حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ**
الْكَلِيلُ صد بار ہر روز بخواند خوبست و نیز چنان روز فرمودند **ثُمَّ رَأَيْتُ رَأْيَا بَكْرًا لِفَرَايِدِكَ** بعد ہر صلوٰۃ فرمید
ذَهْ ذَهْ بار و دو ذہ بار اخلاص بخواند بعد فرض مغرب شش رکعت **اَوَّاهِينَ** بسمہ سلام بخواند در ہر رکعت
 اخلاص سہ بار و دو رکعت حفظ الایمان بخواند اخلاص ذہ بار و چون خواہد کہ در خواب رود **لَا إِلَهَ إِلَّا**
اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صد بار و فاتحہ با و اح اہل شجرہ و بذر اللہ و **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** در اہل جہان
 مشغول باشد رقعہ شیخہ از شیخ سلسلہ شطاریہ با سحر کثیر میگفت کہ **بِسْمِ اللَّهِ** ہر حاجت کہ بخواہد بجز آن
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ اللَّهُ كَا فِ قَصْدِكَ الْكَافُ جَلَّتْ الْكَافُ لِكُلِّ كَا فِ كَفَانِي الْكَافِي وَنِعْمَ الْكَافِي
وَلِلَّهِ الْحَمْدُ شصت اسم از اسماء الہی اینجا بعد از اہل و خواص با جامی ذکر میگردد طالب را باید کہ در آخر
 مقتضائے وقت بود حاصل شود **اللَّهُ ۶۶ آدِلَهُ ۶۶ الْخَالِقُ ۳۱ الْبَارِئُ ۲۰۴ الْمَصْقُوقُ**
۳۳۶ الْمُبْدِئُ ۴۴ الْمُعِيدُ ۱۳۳ الْمُخَيُّ ۶۸ الْمُعِيتُ ۴۹۰ الْكَافِرُ اہل ارشاد را مناسبست
 ذکر اللہ والا اللہ باقی اہل ریاضت را کہ نور قلب داشته باشد **الْأَحَدُ ۱۳ الْوَاحِدُ ۱۹**
الْقَدُّ ۱۳۳ الْقَعَالُ ۱۸۱ الْبَصِيرُ ۳۰۳ السَّمِيعُ ۱۸۰ الْقَادِرُ ۳۰۵ الْمُقْتَدِرُ
۴۴۴ الْقَوِيُّ ۱۱۶ الْقَائِمُ ۱۵۱ در اول برائے مشتاقان حصول توحید و ثالث برائے
 اہل ریاضت در تحمل جوع و عطش و چہارم ذکر کہے است کہ مغلوب خواطر و وساوس
 گردد و پنجم و ششم برائے روا شدن حاجات و چہار خیمہ برائے متملکان جمال
 و جبر افعال و شدۃ افعال **الْحَيُّ ۱۸ الْقَيُّومُ ۱۵۶ الرَّحْمَنُ ۲۹۸ الرَّحِيمُ**
۲۵۸ الْمَلِكُ ۹۰ الْقُدُّوسُ ۱۴۰ الْعَلِيُّ ۱۱۰ الْعَظِيمُ ۱۰۲۰ الْكَبِيرُ ۲۳۲
الْمُنْعَالُ ۵۳۱ در اول جد در طلب فضائل آرد سیما در وقت صبح و ہر کہ روز جمعہ
 نزد طلوع آفتاب نبوید و ملازم نفس خود دارد مشہور شود اگر چہ محمود بود
 و مرزوق اگر چہ مدد باشد و ثانی و ثالث برائے نامیدان و تمیزان

فوائد اسماء الہی

در امور و ترسندگان اندر بوستان و خیم و ششم برائے ملوک و غلاب بر
 فراخی ملک و بولاقی برائے اهل ریاضت الْمُحْصِنِينَ ۱۲۵ الْمُغِيثُ ۱۵۰ الْعَزِيزُ
 ۹۴ الْجَبَّارُ ۲۰۶ الْمُشْكِرُ ۶۶۳ الْمُحِيطُ ۹۷ الْحَفِيفُ ۹۹ الْحَيُّ ۵۰ الْفَاعِلُ
 ۲۹۰ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۱۱۰۰ در اول برائے ادراک امور و اشیا و عیون و چهارم بر
 تخویف و عظمت و غرت ذلیل و تعظیم حقیر و اثر این دو اسم ظاهر نمی شود
 مگر بعد مدوت و قلش یکسانت یعنی دو نیم گمتری تقریباً چون فکر بقدرت بے مهلت مشغول
 شود ملائکه این دو اسم که ارجح ایشانند مددکار طالب گردند و خواص مرتب شود و حقیقت بر امان
 سفر است و باقی برائے زیادتی رفیقین و برائے ارباب الْعَالَمِیْنَ ۱۵۰ الْمُحْكِمُ ۸۰ الْبَدِیْعُ
 ۸۶ الْقَوْدُ ۲۵۶ الْقَائِضُ ۹۰۳ الْبَاسِطُ ۲۰ الْكَوَلُ ۳۰ الْآخِرُ ۸۰۱ الظَّاهِرُ
 ۱۱۰۶ الْبَاطِنُ ۶۲ در اول برائے توحید و کشف اسرار و توفیر و باسط و ظاهر برائے ارباب مباحثات
 در رویائیکه بروضو خسد مشغول بذاکرین اسماء و قایض و اول قآخر و باطن بر اسم باب توحید
 و تعظیم الْحَوْلِیُّ ۸۸ الرَّؤُفُ ۲۸۰ الْمَنَّانُ ۱۴۱ الْکَرِیْمُ ۲۰ ذُو الطَّوْلِ ۵۱ الْوَهَّابُ
 ۱۴۰ الْغَفُورُ ۱۲۸۶ الْغَافِرُ ۱۲۸۱ الْغَفُورُ ۱۵۶ الْحَبِيبُ ۵۵ در اول بر امان فائز کسبیکه بذر
 اینها مشغول شود سر کند حرارت مار را و حرارت غضب را - بآنکه هر اسم را چون عدد بگیرد و آنرا بنویزد
 تا سه حصه دیگر بر مجموع مربع شود مثلاً و دود عدد او بیست است و بنویزد آن سه حصه دیگر بر بیست
 که مجموع هشتاد شود و هر روز هشتاد تا هشتاد و روز با شتر این دیگر بخوانی است تا اثر ظاهر شود و قه بر
 مود دعوت دیگر و رجعت دعوت داعی در بهر حالین الفاظ در وقت خراق بیست و یکبار بخواند بسم
 اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ يَا رَبِّ دَخَلْتُ دَخْلِي كَأَنْتَ وَكُنْتُ كَأَنْتَ يَا رَبِّ كَيْفَ بِنِي رَتَّى كَيْفَ بِنِي مَقْبُولًا
 كَيْفَ بِنِي مَقْبُولًا كَيْفَ بِنِي مَقْبُولًا كَيْفَ بِنِي حَافِظٌ حَفِيفٌ كَيْفَ بِنِي حَسَنٌ مَنَانٌ
 كَيْفَ بِنِي غَفُورٌ غَفَّارٌ كَيْفَ بِنِي فَهَّارٌ جَبَّارٌ كَيْفَ بِنِي حَيٌّ قَبُورٌ كَيْفَ بِنِي خَالِقٌ خَلَّاتٌ
 كَيْفَ بِنِي عَلِيمٌ عَلَّامٌ كَيْفَ بِنِي رَازِقٌ رَزَّاقٌ كَيْفَ بِنِي شَهِيدٌ نَازِحٌ كَيْفَ بِنِي اللَّهُ كَيْفَ

۲۸۶ تا ۲۸۹

در الحولیت و التوحید

الحق

الحق

عن قهر الذی + و کم کثیر آتی من بعد عشره + و قرح کن به القلب الشی + و کما +
لک ایه صبا کما + و کاتیک المسرة + بالعشی + اذا ضاقت بک الاحوال یق کما + و یق
یا لوالی القهر العلی + توکل بالنبی + فکل عبدا + یقات اذا توشل بالنبی + و لا یخیر
اذا ما کاب خطب + فکمل الله من لطف حق + مرقه طرق ختم آیه الکسی ده وقف دارو بهر
اگشت عقد نایه شروع از خضر دست رست باید رود و ختم بخضر دست چپ و الم نشرحه سه بار و
افلاص سه بار و دوسه بار خوانده بجانب سامان دم کند باز بر عقد و یکبار فاتحه خوانده باید کشاد و بر طرف
عقد چون بکلمه من شفع عند ربی رسید باین حدین نیست خیر خاطر آرد چون معلوم باین ایدیم رسید
باین التیمی شمر خاطر آرد مقتضای عمل شود مرقه چند دعیه مانور آمده که حضرت صلی الله علیه و آله و سلم
و سلم بان دعا با علاج هر مرض میفرمودند که اینها را در دعوت کلیه گویند منها بسم الله الرحمن الرحیم
اعوذ بکلمات الله التامات من غضبه و عقابه و شر عباده و من هزات
الشیاطین و اعود بک رب ان یخضروا و منها اللهم انی اعوذ بک من الخوف
و بکلمات التامات من شر ما انت احدث بنا صیغتها اللهم انت کاشف عما کفر
بالمسکرم الله لانه لا یضر موجدک و لا یجلف و عدلک سبحانک و تحمیدک و تسمیة
بسم الله العظیم الذی لیس شیء اعظم منه و بکلمات الله التامات الذی لا
یحادثن برک و لا یجری و لا یسمی ما حکمت و منکر ما کنه و لا یخبر ما کذب
و ذکره و برع من شر کل ذی شر لا یرقی شره و من شر من یرقی شره رب احسن
بنا صیغتها ان ربی علی صراط مستقیم و منها اللهم انت ربی لا اله الا انت علیم بکلمات
انت رب العرش العظیم ما شاء الله کان و ما لم یکن لا یخول لا یفترک الا بالله
و اعلم ان الله علی کل شیء قدیر و ان الله قد امننا برکات انی علما و اخصی کل شیء
اللهم انی اعوذ بک من الخوف و بکلمات التامات و منها اللهم انت ربی لا اله الا انت احسن بنا صیغتها
ان ربی علی صراط مستقیم و منها اللهم انت ربی لا اله الا انت احسن بنا صیغتها

وَأَقْنَصْتُ بِهَا هَوْنِي وَدَيْتُ كُلَّ شَيْءٍ وَتَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ الَّذِي لَا يُغَيِّرُ مَا وَعَدَ وَأَمْسَيْتُ وَنَسِيتُ الْمَشْرَقَ
بِأَحْسَنِ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ حَسْبِيَ الرَّبُّ مِنْ عِبَادِهِ وَحَسْبِيَ
الْمَخْلُوقُ مِنَ الْمَخْلُوقِ وَحَسْبِيَ الرَّزَاقُ مِنَ الْمَرْزُوقِ حَسْبِيَ الَّذِي هُوَ حَسْبِيَ حَسْبِيَ الَّذِي بِيَدِهِ
مُلْكُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيبُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ حَسْبِيَ اللَّهُ وَكُلُّ شَيْءٍ سَمِعَ اللَّهُ مِنْ دَعَا وَكَيْفَ
وَرَأَى اللَّهُ الْمُتَنَاهِي حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ كَسِبَهُ
این دعا را استعمال کند قدر اینها باند که چه قدر عظمت دارد دیگر چه گفته شود در رقعہ رقیہ صدر بسم الله الرحمن الرحيم
بسم الله العظيم يا الله العظيم من شئ كل شئ في نفاذ ومن شئ
حق التبارك من كذا نوشته بند در رقعہ رقیہ صدر بسم الله العظيم يا الله العظيم يا الله العظيم يا الله العظيم
اسمك امرك في السماء والارض كما رحمتك في السماء فاجعل رحمتك في الارض و
اغفر لنا ذنوبنا وخطايانا انت رب الميعين فانزل شفاعة من شفاعة ورحمة
من رحمتك على هذا الوجه فیکبر رقعہ جمع خبریں دست نهد بر خضاره که در آنجا است
و دست باریک بردارد از هب عنه سوء ما یحید و فحشیه ید خوفه یتیک المکین المباد
عندک پس شفا می یابد سرینا و چه دیگر سبایه یعنی بر دندان در دناک نهد و بگوید بسم الله و یا الله
اسألک بعزتك وجلالك وقد تبارک علی کل شیء فان مریر لوتبارک خیر عیسی من
روحک و بیکلماتک ان تکشف ما یلقى فلان بن فلان او تلغی فلانه بنت فلانه من
الضیق و چه دیگر بنویسد بر خضاره که در آن طرف است و له ما سکن فی اللیل والنهار وهو السميع
العظیم رقعہ رقیہ جمع دندان بلوح طاهر ریگ طاهر ملازم و میخه یا چوبی در دست گیر و بنویسد
ایچدهوز خط و این دفع ثلاثی است و آنچه در دست دارد بر حرف اول نهد و سخت گیرد و فاتحه خواند
کیبار و صاحب در انگشت بر جاس در دواشته باشد پس سه که شفا می یابی در در اگر یافت فهو المراد
و اگر نیافت نقل کند سیار بجانب حرف ثانی و بخواند فاتحه دوبار و سوال کند که شفا حاصل شد تا اگر
شد بهتر و الا نقل کند بسوی حرف ثالث و اینجا سه بار فاتحه خواند و سوال کند که شفا حاصل شد

المکین المباد
دفع صدر
دفع جبریل
دفع جمع خبریں
بالسک و جمع دندان

دایم

ایک

نما

تجلی

تسبیح

دایم

ایک

و همچنین با خیر سکه شفا حاصل شود این مجرب است بر همه در و دندان و بر ج و غیر فلک و قمر
 رنح تب اللهم ادرهم جلدی الرقی و عظمی الدقی من شدت و الحرق ی یا افرملد
 ان كنت امننت بالله العظیم فلا تصد علی الرأس ولا تنق النقر ولا تأکل اللحم ولا
 تشرب الدمر و تحو لی عینی الی من اتخذ لها غیری مع الله رقه اللهم انهم عظمی
 الرقی و جلدی الدقی و احو ذیك من قوت الحرق ی یا افرملد و ان كنت امننت
 بالله و یقیر الاخر فلا تأکل اللحم ولا تشرب الدمر ولا تعودی علی القم و تسقلی
 الی من یرزقهم ان مع الله اله اخر و انی اشهد ان لا اله الا الله و ان محمدا عبده
 و رسوله رقه سورة واقعه هر بار بخواند او را چندان مال شود که حساب نیاید و بعد خواندن رقه
 این دعا بخواند اللهم صل علی محمد و علی ال محمد و بارک و سلم اللهم انی استسئلك
 بمعافی العزیز من عثر شیک و منتهی الرحمة من کتاک و یاسیک الا عظم و جلدک
 الا علی و کلامک التام و نشر ارق نوید و حجتک ان تصلی علی محمد و علی ال محمد
 و ان ترزقنی یا واسع المغفرة اللهم بارک لقلین و یا ارحم المساکین و یا خیر
 الناصین ان کان رزقنا فی السماء فانزله و ان کان فی الارض فاخرجہ و ان کان
 معدوما فوجده و ان کان محجرا فانبثه و ان کان بطینا فجهله و ان کان بعیدا
 فقربه و ان کان یسیرا فکثره و ان کان عسیرا فسهله و انقله الینا حیث کنا و لا
 تنقلنا الیه حیث کان برحمتک یا ارحم الراحمین و صلی الله علی سیدنا محمد و آله
 اجمعین رقه هر روز صد بار بخواند و لا قوت الا بالله العلی العظیم گوید هر روز هفت
 شود رقه هر وقت سحر یعنی ششم حصه از شب مانده باشد این دعا بخواند و ام او ندرده و رزق او
 فراخ گردد و لا اله الا الله و الله اکبر کبیرا و سبحان الله و الحمد لله کثیرا اللهم انی
 استسئلك من فضلك و رحمتک و انهما بیدک لا یمکنهما احد سواک اللهم اقض
 دینی و وسیع علی رزقی رقه بر سه توسیع صبح و شام سه بار بخواند سبحان الله الرحمن الرحیم

أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ إِنَّ لَكَ فِئْتِي مِنَ الْعِزَّةِ وَقَدْ دَفَعْتُ عَلَى الْجَمَاعِ وَ
صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ وَفِيهِمْ كَلْبُصٌ يَأْكُمُ يَا قِيُومُ يَا أَحَدُ يَا قُدُّ
إِنَّ لَكَ فِئْتِي مِنَ الْعِزَّةِ وَقَدْ دَفَعْتُ عَلَى الْجَمَاعِ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ

کلمه

رقعه بانکہ ہر اسمے راموکلے است کہ حق تعالیٰ و تقدس تاثیر آن اسم عظیم حوالہ آن موکل کردہ کہ اگر ارادہ
الہی متعلق می شود بظہور تاثیر اسماء آن موکل ہر اسم تاثیر ظاہری سازد و اگر متعلق باستبطان آن
میشود در کتم عدم می ماند و باید است کہ حرف اول از ہر اسم معتبر است و تعیین موکل پس حروف
مبانی را در بابی کہ ہر حرف بکدام موکل مغوض است ہر اسم را توانی تعیین کرد و لہذا حروف تہجی را با موکل
آن نویسم کہ بکلیہ معلوم کنی برائے ہر اسم الہی وغیرہ موکل را و بالتوفیق و ہو بالا فائدہ حقیقہ +
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ج کَلَامُ اللَّهِ تَكْوِيلُ ح مَهْكَائِيلُ د دَرْدَائِيلُ ه اَهْمَا طِيلُ ر اَمْرُ كِيلُ
ز سِرْ قَائِيلُ س مَمَّا كِيلُ ش هَمْرَائِيلُ ص اَهْمَا طِيلُ ض عَهْمَا كَائِيلُ ط
اَسْمِعِيلُ ظ لَوْزَائِيلُ ع لَوْ مَائِيلُ ف لَوْ خَائِيلُ ق سَرْمَائِيلُ ق عَمَلَائِيلُ

تأثیر اسماء بر امور

ك حُرُودَائِيلُ ل طَاهُائِيلُ م هُرُودَائِيلُ ن حُرُودَائِيلُ و رَدَائِيلُ ه
دُرُودَائِيلُ م سَرْمَائِيلُ رَقْعہ ابیات چند رسیده کہ مشتمل بر اسماء ہند زبان عربی
در خواص آن در چون عرب اسمی را قاعدہ نیست چنانچہ برائے اسمی عربیہ بہان اعراب
منقول شدہ نمونہ ششمی آید بسم الله الرحمن الرحيم بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
جَلِيلُ ت كَلَامُ اللَّهِ تَكْوِيلُ ح مَهْكَائِيلُ د دَرْدَائِيلُ ه اَهْمَا طِيلُ ر اَمْرُ Kِيلُ
اَسْمِعِيلُ ظ لَوْزَائِيلُ ع لَوْ مَائِيلُ ف لَوْ خَائِيلُ ق سَرْمَائِيلُ ق عَمَلَائِيلُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْاَوَاقِصُ يَا رَبَّاهُ يَا لِقَوْلِ رَجَا حَقِّي
 يَا بَاوِيَا وَيَا بُوِيَا وَمَنْ مَوْعِدُ اَصَابِيَا
 وَآخِرُ شَيْءٍ يَا ذَا الْجَلَالِ يَكُنْ وَكُنْ
 وَخَالِصُنِي مِنْ كُلِّ هَمٍّ وَشِدْقٍ
 وَصَبِّ عَلَيْنَا الرِّزْقَ صَبَّةً رَحْمَةً
 وَصَبِّمْ بَوَيْكُمُ وَهَمِّي عَمَّا عَدُوْنَا
 وَفِي جَوْسِمٍ رَوْسِمٍ بَوَيْكُمُ وَفِي سَمٍ
 وَآلِفٍ قُلُوبِ الْعَالَمِينَ يَا مُرْهَا
 وَبَارِكْ لَنَا اللَّهُمَّ فِي جَمِيعِ كَسْبِنَا
 يَا بُوِيَا وَيَا خَيْرَ بَا ذِيخِ
 تَرُدُّ بِكَ الْاَعْدَاءَ مِنْ كُلِّ وَجْهَةٍ
 وَأَنْتَ رَجَائِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي
 يَا خَيْرَ مُسْتَعُولٍ وَكَرَمٍ مَنْ عَطَا
 فَقَدْ كَوْنِي بِالْاِسْمِ عِزًّا وَهَجَّةً
 يَا سَمِيحًا يَا تَلْحِمًا أَنْتَ سَلِّحْنَا
 بِكَ الطُّغُولُ وَالْهَوُولُ الشَّدِيدُ يَدِينُنَا
 بَطْلَةً وَلَيْسَ وَطَسْمُ وَالْحَوَامِيمُ كُلُّهَا
 بِكَ كَانِ وَهَاءُ بَاعَيْنِ وَصَادَهَا
 وَحَمَّ عَشَقٍ حَمِينَا بِهَا
 أَلَمْ أَلَمْ حَقًّا وَدَا اِنْفَا

يَنْقُرُ رَحْمَتِي جَلِيًّا سِرِّيًّا انْقَضَتْ قَضَتِ
 تَجَا عَالِيًّا كَيْتِي مُزِي رِي بِصَلَاتِ
 يَنْصَحُ حَكِيمٍ فَاطِمِ الضَّرِّ وَأَسْبَلَتْ
 فَأَنْتَ رَجَاءُ الْقَلْبِ لَكْسِيرٍ مِنَ الْخَبْتِ
 فَأَنْتَ رَجَاءُ الْعَالَمِينَ وَلَوْ طَعَنْتَ
 وَآخِرُ شَيْءٍ يَا ذَا الْجَلَالِ بِحَقِّ سَمْتِ
 لَحَصْنَتْ بِاسْمِ الْعَظِيمِ مِنَ الْفَلَكِ
 عَلَيَّ وَاعْطِنِي قُبُولًا بِسَلَامَتِ
 وَحَلَّ عَقْقُ دَا الْعُسْرِ بِبَا بُوِيَا ارْتَحَتْ
 وَيَا مَنْ لَنَا الْاَرْزَاقُ مِنْ جُودَتِ
 وَيَا لَاسْمِ تَرْمِينِمْ وَفِي الْبَرَقِ يَا لَشَتِ
 نَعْلُ مُلْهِمِ الْجَيْشِ اِنَّا نَادِي غَلَتْ
 وَبَا خَيْرَ مَا مَوْعِدٍ إِلَى أُمَّةٍ قَدْ حَلَّتْ
 مَدَا لَهْدَا اَهْرَ وَالْاَيَا مِرَ بِالنُّورِ جَلَّتْ
 وَهَطْلَا بِهِ عَوَاتِ الْيَا بَا تَخْلَعَتْ
 لِيَا بَ جَنَابِكَ الْبُحَى اُتْلَمَّتْ اُجَلَّتْ
 وَمَا فِي تَبَارَكَ وَلِلْسَعَادَةِ اَقْبَلَتْ
 كَفَا يَتَنَا وَالنُّونُ لَحْمُ اَقْسَمَتْ
 حَا يَتَنَا مِنْ كُلِّ سُوءٍ بِسَلَامَتِ
 قُلُوبُ يَنْقُرُ رَحْمَتِي وَالرُّوحُ قَدْ حَلَّتْ

رقعه ابن عباس کعب اجار رضی اللہ تعالیٰ عنہا میفرماید که اگر این دعا بحضور قلب بخواند هر چه

ابن عباس رضی اللہ عنہ گوید کہ بہترین آیات صبح و عشاء برائے کفایت مہات دینی و دنیوی
 نیست و شیخ نظام الدین شیخ فیض الدین چرخ و طوسی قس سرہا متفق اند و در خواص ابن آیتہا ہر روز بہت
 ابرخاندہ بسم اللہ الرحمن الرحیم اَنْ تَجْتَنِبُوا کِبَارًا مَّا تُنْفِقُونَ عَنْهُ لَکُمْ عِنْدَکُمْ
 مَسَئِلًا تَکْرُرُ وَذَلَّ خَلْکُکُمْ مَدَّ خَلَا کَرِیمًا وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللّٰهُ بِهِ بَعْضُکُمْ عَلٰی بَعْضٍ
 لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا کَتَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا کَتَبْنَ وَاسْأَلُوا اللّٰهَ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ
 اللّٰهَ كَانَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا اِنَّ اللّٰهَ لَا یُظْلِمُ شَیْءًا دَرَّةً وَاَنْ تَکُ حَسَنَةً یُّضَاعَفُ
 لَیْسَ مِنْ لَّدُنْهُ اَجْرٌ اَعْظَمُ اَنْ لَا یَغْفِرَ اَنْ یُغْفَرَ لَکُمْ اَنْ یُغْفَرَ مَا دُونَ ذَٰلِکَ لَیْسَ
 کِشَافًا وَمَنْ یُشْرِکْ بِاللّٰهِ فَقَدْ اُفْرِی اِنَّمَا عَظِیمًا وَلَوْ اَنَّھُمْ اَرَادَ ظُلْمُواْ اَنْفُسَھُمْ جَاؤُکُمْ
 فَاَسْتَغْفِرُوا اللّٰهَ وَاسْتَغْفِرْ لَھُمْ الرَّسُوْلُ لَوْ جَدَّ اللّٰهُ تَوَابًا رَّحِیْمًا وَمَنْ یَعْمَلْ سُوْءًا
 اَوْ یُظْلِمْ نَفْسَہُ ثُمَّ لَیْسَ تَغْفِرِ اللّٰهُ بِحَبْلِہِ اللّٰهُ غَفُوْرًا رَّحِیْمًا مَّا یَعْمَلُ اللّٰهُ بِعَدَا اِکْثَرِ
 شَکْکِکُمْ وَاَمَنْتُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ شَآکِرٌ عَلِیْمٌ اِنَّ سَبَّحَ اللّٰہُ اَبَدًا سَبَّحَ اللّٰہُ اَبَدًا سَبَّحَ اللّٰہُ اَبَدًا
 فَمَنْ یَا اَلْہٰی کُلَّ صَعْبٍ وَّحُجْرٍ مَّہِ سَبَّحَ اللّٰہُ اَبَدًا سَبَّحَ اللّٰہُ اَبَدًا سَبَّحَ اللّٰہُ اَبَدًا سَبَّحَ اللّٰہُ اَبَدًا
 بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا
 اِنَّ دَعَا بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا وَاَلِیْسَ خُودِ بَخَاہَا
 اَنْتَ اَعْلَمُ بِهَا مِمَّا نَا فَاَعْلَمُ مَا یَکُوْنُ صَلاَحًا لَّنَا فِی دِیْنِنَا وَدُنْیَانَا وَمَعَاہِدِنَا وَمَعَاہِدِنَا
 وَمَعَاہِدِنَا اَمْرًا رَقْعٌ جَوْنِ دَرْدَمَتِ حَضْرَتِ غوثِ الاعظم رضی اللہ عنہ مصرع راجی آوردند در گوش
 راست او بخواند سورہ فاتحہ یکبار و پنجین در گوش چپ پس میگفت در گوش چپ او آواز بلند این سیت
 را کہ اولم کردہ شعر رُوْحِی وَالْقَلْبُ یُحْشِرُکُمْ فِی الْقَدْرِ مَرِنٌ قَبْلِ وَجُوْدِ خَلْقِہَا مِنْ
 عَدَمٍ اَهْلُ الْجَلِّ مَرِنٌ بَعْدَ عَرِّ فَاَنْکُرُ اَنْ اَنْقُلَ عَنْ طَرَفِیْ هُوَ اَكْمَرُ قَدْرِہِ دُرِّہِ
 میگفت الشیخ عبدالقادر و در چپ جیلانی میگود ترا برو و سوز پنجین سہ بار میکرد در سہرہ و این
 دو بیت نوشتہ در گردن او می آویخت و می نوشت کہ شیخ عبدالقادر جیلانی میگود ترا برو و فتود

الکافی
جلد
الدعاء الخاص بالمراد من الدعاء والبرکات - للشيخ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام
على سيدنا محمد
الطيب الطاهر

کمن اگر دوسری امینوزیم ترا رقعہ برائے ہاکی دشمن سورہ نوح برابر ہر ایک تبت ہزار بار آمدہ
رقعہ برائے ستر عجوب یا سقا در شصت بار گوید اگر سید و شصت بار گوید تمام است رقعہ
اسم یا با سبط بعد از آن در سبط تمام است رقعہ ششش آیت سکینہ بخش بر مضرب است
کہ زوال ترس و بیم ختیا و اندوہ ہا کند قال لھم ینصرون اے مملکہ ان یا یتکم التائبون
فینہ سکینۃ من ربکم و بقیۃ کما ترک الہ المؤمنی والہ ہارون فتحہ المملکہ
ان فی ذلک لایۃ لکم ان کنتم مؤمنین ہ لقد نصرکم اللہ فی مواطن کثیرہ
و یوم حنین اذ انجبتکم لکنکم فلم تعین عنکم شیئاً و صاقت علیکم الارض
بما رجبت لکم و لیتکم مدبرین ہ ثم انزل اللہ سکینتہ علی رسولہ و انزل جنودہ
لکم ثروہا و تدب الذین کفر و اذ ذلک جرای الکفرین ثم یقوب اللہ من بعد
ذلک علی من ینکروا اللہ و غفوا لرحیمہ الا تصموا و فقد نصرہ اللہ اذ اخرجہ
الذین کفر و اتانی الشن اذ ہما فی الغار اذ یقول لصاحبه لا تحزن ان اللہ معنا
فانزل اللہ سکینتہ علیہ و ایدہ لجنودہ لکم ثروہا و جعل کلمۃ الذین کفروا
السفلی و کلمۃ اللہ ہی العلیا و اللہ عزیز حکیم ہ هو الذی انزل السکینۃ فی قلوب
المؤمنین لیزدادوا ایماناً مع ایمانہم و للہ جنود السموات و الارض و کان
اللہ علیماً حکیماً ہ لقد رضی اللہ عن المؤمنین اذ یبایعونک تحت الشجر و یقول
ما فی قلوبہم فانزل السکینۃ علیہم و اتاہم فضا قریباً ہ اذ جعل الذین کفروا
فی قلوبہم الحجۃ جمیعۃ الجاہلیۃ فانزل اللہ سکینتہ علی رسولہ و علی المؤمنین
و انزلہم کلمۃ التقوی و کانوا احق بها و اہلها و کان اللہ یکل شیء علیہ رقعہ دوم
شمس کمت نماز بگرد و شمس و قدر و زلزلت و اخلاص و عودتین بخواند سر سجدہ ہند ہفت بار
کافرون و رجمہ خواند و حاجت خواہد این دعا بخواند اللھم اجعلنی ممن دعاک و اجبتہ و
امن بک فقد یتہ و رعب الیک فاعطیتہ و توکل علیک فلفیتہ اللھم امدد

رَجَحَی

يَا دَلِيلَ الْمُتَّقِينَ يَا حَيَّاتُ الْمُسْتَعِينِينَ تَرَكْتُ عَلَيْكَ يَا رَبِّ وَأَفْوَجُ مِنْ أَمْرِي إِلَى اللَّهِ
 إِنَّ اللَّهَ بِعَمَلِكُمُ الْبَاصِرُ يَا رَبِّ لَا تَحْزَنْ وَلَا تَقْوَ كَلَامًا يَا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ بَعْدَهَا ختم هفت
 بار با تسبیح و صلوة صد بار و الم نشرح با تسبیح بنفشه و نه بار قل هو الله احد با تسبیح هزار و یکبار فاتحه با تسبیح
 هفت بار بار صد بار صلوة علی النبی المختار صلی الله علیه و آله و سلم رقعہ طریق ختم حضرت خورشید ثقلین
 رضی الله عنہما و صلوة صد بار و ابتدای چهارشنبه کند تا روز جمعه و روز جمعه دو گانه کند و روز دوشنبه
 رکعت آیت الکرسی یکبار و اخلاص پانزده بار بعد از سلام هر مرتبه قبله نشیند و ختم شروع کند اول در روز
 یکصد یازده بار و کلمه تعجید یکصد یازده بار و شیتکا لله یا عبد القادر جیلانی یکصد یازده بار
 تسبیح یکصد یازده بار و الم نشرح یکبار و یکصد یازده بار و غرناذ و فاتحه بر حاشیت ایشان بخشد
 و حاجت خواهد ایشان را شفیع آورد بعد از صد تا سه روز چنین کند و طریق صغیر کرده باشد آن نیست
 که سوره میس یکبار و سوره الم نشرح یکصد و چهل و یکبار بخواند باقی ترتیب بر حال خود است اگر بسیار
 ضرور باشد ختم کبیر کند و الا از صغیر هم کار با آسان شود بعد از ذکر سه رقعہ در قرآن و دعایت هستند
 که اینها را قطب گویند چنانچه ستاره قطب شمالی و جنوبی را نوک هر دو متصل است همچنین برین
 تمام و قسمت برین هر دو آیت شمس و اتریش تمام قرآن برین آیت میتوان یافت یکے امان لکم انزل علیکم
 مِنْ بَدَلِ الْغَمِّ اَمْنًا نَعَايَ شَتَّى طَائِفَةً مِنْكُمْ وَ طَائِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَفْئُوسُهُمْ
 يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ نَا وَاللَّهُ مَعَكُمْ بِذَاتِ الصُّدُورِ آیت دوم
 فَحَسْبُكَ رَسُوْلُ اللَّهِ وَ الَّذِيْنَ مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا
 يُسَبِّحُونَ اَلَمْ يَكُنْتُمْ فِى فُضُولٍ مِّنَ اللَّهِ وَ رِضْوَانًا اَسْمَاءُهُمْ فِى وُجُوْهِهِمْ مِّنْ اَنْزَالِ السُّجُوْدِ
 ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِى التَّوْرَةِ وَ مَثَلُهُمْ فِى الْاِنْجِيلِ كَزَرْعٍ اُخْرِجَ شَطَاةً فَارْتَبَتْ فَاسْتَأْخَذَتْ
 فَاُسْتَوِىَ عَلَى سُوْقٍ فَاِذَا يُجْعَبُ الزَّرْعُ لِيُغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارُ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَ
 عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيْمًا هُ خالص این هر دو آیت بسیار نوشته اند و
 برین دو کلمه التکاثره رقعہ اول و تمام سال چون ماه نو میسر بار گوید رقی و قد بک الله و

طریق ختم حضرت خورشید ثقلین

فواتح تسبیح الکرستین

در دو تمام سال در حاشیت طالع

کبار کرم بیا الله اکبر الله اکبر لا اله الا الله والله اكبر والله اكبر والله اكبر
 وخلقك وصوتك وصوتك وقدرتك المنارل وجعلك آية للعالمين اللهم اهله
 علينا يا ايماني والاسلامه والارسله والنقوى والمغفرة والتوفيق لما
 تحب وترضى واحفظ عما يخطئ الله اجعله لنا شهود بركته قاضي وتولي قدوس
 ومغافر اللهم قاسم الخبير بين عبادك اقسيم لنا ما فيه من خير ما تقسم بين
 عبادك الصالحين وامن دعا نحمده اللهم اجعل لنا هذا الشهود اوله صلاحا ووسطه
 نجاحا وخرجه فلاحا برحمتك يا ارحم الراحمين بارنا تحسى ومنه بارنا نذرنا فيها در امان
 باشد هر وقت ماه نو دين اين دعا بخواند و تمام ماه اتمام يابد اللهم لك الحمد على الايتك
 و نعمائك مثل ما حمدت به نفسك ومثل ما حمدك النحاميدون والذين اذا ذكر
 الله وجلت قلوبهم والصابرين على ما اصابهم والمقيمي الصلوة وطارفتنا هم
 ينفقون واستغفرك المستغفرون الذين اذا فعلوا فاحشة اظلمت انفسهم
 ذكر الله فاستغفروا الذين تقربهم ومن يغفر الذنوب الا الله وانوب مثل ما
 تاب جميع التوابين الذين جعلت توبتهم مقبولة وعرفت ليحياهم واحفظ
 من كل سوء يا حييا كل مكنوب امن يجيب المضطرين اذا دعوا ويكشف
 السوء وانت القادر على كل شيء ما اتا فيه من الهمة والهمم انك اذن
 الفوقان الحليم رفته شب ماه نو دور كنت برائى استغفاره ز شرواين ماه جديد بخواند كرت
 اولي فلق سه بار و در ثمانية ناس سه بار و دور كنت برائى استغفاره ز شرواين ماه جديد بخواند كرت
 اخلاص سه بار و ثلثين رفات در شب اول ماه صفر هفت هفت بار بخواند و ثمانى سه بار و
 ماه محرم چون ماه بنيد من جبا بالسنة البديدا و والبر البر البر البر البر البر البر البر البر البر البر
 من جبا بالكاتب والشهيد الكتابي يحفظني يسبح الله ان تدين الرحمن ان تدين الله ان تدين الله ان تدين الله
 لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد لا اله الا الله وحده لا شريك له له الملك وله الحمد

نذر استغفاره از شر ماه
 اعمال ماه محرم

بِیَدِ الْخَیْرِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ الْجَنَّةَ حَقٌّ وَالنَّارَ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ
 آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَأَنَّ اللَّهَ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ رِشْبِ اَوَّلِ شَيْءٍ رَكَعَتْ بِسْمِ
 كَذَرُو دَرِ رَكَعَتْ اَخْلَاصِ بَارُوهُ بَارُوهُ بَارُوهُ بَارُوهُ بَارُوهُ بَارُوهُ بَارُوهُ بَارُوهُ
 رَبَّنَا وَذِكْرُ الْمَلَكَةِ وَالْوَسْوَاحِ اَرْعَابِ الْمَلِكِ رَضِيَ الْمَدِينَةُ رَضِيَ الْمَدِينَةُ رَضِيَ الْمَدِينَةُ
 فَرَمُوهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ اَخْرَجُوهُ رَدَاهُ ذِي الْحِجَّةِ وَاول روز ماه محرم هر که روزه دارد بد رستی که
 ختم کرده باشد سال گذشته و شروع کرده باشد سال آینده روزه این روز کفیر گناه پنج سال شود
 بآنکه درین ماه سه روز بسیار بزرگست روزه باید داشت سحره و دهم و آخر رقعہ هر که روزه ماه محرم
 دو رکعت گذارد هر چه خواهد خواند بعد از سلام هفت بار این دعا بخواند و فرشته او تا سال آینده
 حافظ باشد اللَّهُمَّ أَنْتَ اللَّهُ الْأَبَدُ الْقَدِيمُ وَهَذِهِ سَنَةٌ جَدِيدَةٌ أَسْأَلُكَ فِيهَا
 الْعِصْمَةَ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ وَالْإِيمَانَ مِنَ السُّلْطَانِ الْعَظِيمِ الْخَيْرِ وَمِنْ شَرِّ كُلِّ
 ذِي شَرٍّ وَمِنْ الْبَلَاءِ وَالْآفَاتِ وَأَسْأَلُكَ الْعَوْنَ وَالْعَدْلَ عَلَى هَذِهِ النَّفْسِ
 الْأَكْبَارَةِ يَا سُبُّوحَ الْأَشْفَاقِ يَا مُنْقِذَ بَنِي آدَمَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 رَقْعَهُ سُبْحَانَ اللَّهِ مِلَّةَ الْمُرْسَلِينَ وَمُنْتَهَى الْعِلْمِ وَمَنْبَغَ الرِّضَا وَرَبَّنَا الْعَرْشِ لَا مَحْجَأَ
 وَلَا مَحْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ الشَّعْرِ وَالْوُثُوقِ عَدَدَ كَلِمَاتِهِ التَّكَاثُفِ
 كُلِّهَا أَسْأَلُكَ السَّلَامَةَ بِرَحْمَتِهِ وَالْحَقْلَ وَالْأَقْفَةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ وَهُوَ
 حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ
 مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَاصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ دوازده بار خوانده برآب و در آنجا روزه و از جمیع رنجها و آفتها و خطره
 حق تعالی باشد رقعہ شب عاشورا هر که روزه دارد این شب را مثل عبادت اهل بیت آسمان
 کرده باشد صد رکعت در هر رکعت سه بار اخلاص بخواند و کلمه التجید هفتاد بار گوید ثواب بسیار است
 چهار رکعت شب عاشورا بخواند در هر رکعت اخلاص پنج بار گناه پنج بار گناه گذشته و گناه پنجاه
 ساله آئینه مغفور شود و در ملا علی حائنه او بنا کنند و روز عاشورا روزه دارد ثواب هزار حج و عمره و شهید

کفر
خجسته

سجده

عاشورا
شب عاشورا

باید و مردم که افکار کنند تمام ما گوئیم که تمام است محمد علیه علی آله الصلوٰۃ و السلام را افکار کنند باشد
 در روز عاشورا مفرود مردم گرفتار کرده است بشا بهت بود بلکه تا سحر را ضم نماید و اگر نهیم و دهم و یازدهم
 روزه دارد نهایت خوب است و چون آفتاب بلند شود و رکعت گذارد و اول آیه الکرسی و در ثانی
 آخر سوره حشر و این دعا بخواند یا اَوَّلُ الْاَوَّلِیْنَ وَ اٰخِرُ الْاٰخِرِیْنَ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنْتَ حَلَقْتَ
 اَوَّلَ مَا خَلَقْتَ فِیْ هٰذَا الْیَوْمِ وَ تَخْلُقُ الْاٰخِرَ مَا تَخْلُقُ فِیْ هٰذَا الْیَوْمِ اَعْطِنِیْ خَیْرَ مَا
 اَعْطَيْتَ فِیْهِ اَنْبِیَاکَ وَ اَصْفِیَاکَ مِنْ تَوَابِ الْبَلَا یَا اَسْمَهُ لِيْ مَا اَعْطَيْتَهُمْ مِنْ
 مِنَ الْکَرَامَةِ یَحْیٰ مُحَمَّدٍ عَلَیْهِ الصَّلٰوَةُ وَ السَّلَامُ چهار رکعت جهت خوشنودی خصمان بخوان
 در اولی اخلاص یازده بار و دوم کافرون سه بار و اخلاص یازده بار و سوم نکمتر کبار و اخلاص
 یازده بار و چهارم آیه الکرسی سه بار و اخلاص میت و نجبا و خصمان راضی تعالی را رضی کند و از او
 گوهر بماند و این دعا بعد از نماز خواند اللَّهُمَّ اَکْثِرْ شَهْوَتِیْ عَنْ کُلِّ فُحْشٍ وَ اَکْثِرْ حُرْمَتِیْ
 عَنْ کُلِّ مَنَکِهِ وَ اَمْنَعْنِیْ مِنْ اَذَى کُلِّ مُسْلِمٍ وَ مُسْلِمَةٍ بِرَحْمَتِکَ یَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِیْنَ
 آداب یوم عاشورا نذر کردن طعام رجال و صوم و صدقه و سکوت از لغو و فحش و پیوستن هم
 و زیارت قبور رفیق و سلام بر بزرگمان گفتن و مصافحه کردن و تطهیر و لقمه حلوا خوردن و افطار
 گمانیدن و هدایت ضال و فراق خواندن و تسبیح گفتن بنهار و بار دوست بر سر یتیم فرو آوردن و اصلاح
 ذات ائمه و فرارش مادر و پدر راست کردن و زیارت علماء دین کردن و گریستن از خوف حق تعالی
 و ارضاء و انحصار و احتمال و دعا در روز عاشورا خواندن و آن نیست اللَّهُمَّ اجْعَلْنِیْ مِنْ دَعَاکَ
 فَاجِبَتَهُ وَ اَمِنْ بِکَ هٰذَا یَتَهُ وَ رَعِبَ اِلَیْکَ فَاعْطِنِیْهُ وَ تَوَكَّلْ عَلَیْکَ فَاکْفِنِیْهُ وَ
 اقْرَبْ مِنْکَ فَادْنِیْهُ اللَّهُمَّ اَمْدِدْ بِعَیْنِیْ فِی الْحَیْکَرِیِّ مَدًّا اَوْ اجْعَلْ لِیْ فِیْ قُلُوْبِ
 الْمُؤْمِنِیْنَ وَ ذَا اللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَسْتَلْکَ الْاَرْمَیَانَ بِکَ وَ اَسْتَلْکَ الْفَضْلَ مِنَ الرِّزْقِ
 وَ اَسْتَلْکَ الْعَافِیَةَ مِنَ الْبَلَا یَا وَ اَسْتَلْکَ حُسْنَ الْعَاقِبَةِ فِی الدُّنْیَا وَ الْاٰخِرَةِ
 یَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْاِکْرَامِ رقعہ چون خواہد که حقیقی او را نور کند و در زمانه را بر نگارند و در زمانه

آداب یوم عاشورا

هفتده با سوره اکره و پنجبار خلاص و بعد از سلام این دعا بخواند **اللَّهُمَّ يَا شَدِيدَ الْقَوَى وَ**
يَا شَدِيدَ الْحَالِ يَا عَزِيزَ يَدٍ كَلْتَ بِعِزَّتِكَ جَمِيعَ خَلْقِكَ الْكَفَى مِنْ جَمِيعِ خَلْقِكَ يَا مُحْسِنُ
يَا مُجَلِّدُ يَا مُفْضِلُ يَا مُنْعِمُ يَا مُكِنُّ يَا مَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ حق تعالی اورا از بلاها ناسال و دیگر نگا بدو ترسے درازی عمر در آخر ماه صفر برکت
 بدو سلام بگذارد و در هر رکعت خلاص پانزد و بار بعد از سلام سه بار در دو خواند این دعا سه بار بخواند **اللَّهُمَّ**
لَكَ الْحَمْدُ مُشْكِرًا وَلَكَ الْمُنُّ مُضِلًّا وَأَنْتَ رَبُّنَا حَقًّا وَأَنَا عَبْدُكَ ذَلًّا وَأَنْتَ لَدُنْكَ أَهْلًا
أَسْتَوْدِعُكَ نَفْسِي وَدِينِي وَدُنْيَايَ وَآخِرَتِي وَحَوَائِجَ عَمْرِي وَعَمَلِي وَأَسْتَوْدِعُكَ عَمَلِي وَخَيْرِي
وَعِزَّتِي فِي خَلْقِكَ مِنْ فَضْلِكَ وَأَسْتَوْدِعُكَ مَنْ أَمِنَ بِكَ مِنْ عِبَادِكَ وَنَيْتِكَ
مُحَلِّلٍ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ لِيَشَدَّ قَرْحًا لَكَ وَبَطْنًا لَكَ وَقَوَّيَكَ فَإِنَّ مُسْتَوْدِعَكَ
مُصَانَّكَ وَحَكْمَكَ نَافِذًا وَقَضَاكَ غَالِبًا وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ يَا أَهْلَ الْحَاكِمِينَ
وَيَا أَسْرَعَ الْحَاسِبِينَ وَيَا أَكْرَمَ مَا مَوَّلٍ وَاجْعَلْ مُسْتَوَلِي يَاسَحِي يَا قَتِيلُ يَا قَاتِلُ يَا قَاتِلُ
يَا ذَا أَمْرٍ يَا قَاتِلُ يَا قَاتِلُ يَا أَحَدًا يَا صَدِّقُ يَا مَنْ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدًا
يَا عَزِيزُ يَا وَهَّابُ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ خَاتَمِ النَّبِيِّينَ
وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ در مفتاح الجنان از شیخ الاسلام شیخ فریدالدین گنجشکر قدس
 سره نقل کرده سلطان انبیا علیه السلام از رحمت در آخر ماه صفر بود و همدان رحمت برقت در آخرین
 چهارشنبه اندک تخفیف شد مسلمانان شادی کردند و کر ماه ربیع الاول بر که اول شب و اول
 روز ربیع الاول چهار رکعت بخواند و در هر رکعت بعد از فاتحه خلاص هفت بار فائده بسیار است هر که
 پنجم و شانزدهم و بیست و ششم ربیع الاول روزه دارد ثواب بسیار است هر که دوازدهم این ماه روزه
 دارد ثواب نهم ساله عبادت یا بدو ماه ربیع الاول صحابه رضوان الله تعالی علیهم اجمعین بیست رکعت
 پند می رسول الله صلی الله تعالی علیه و آله و صحابه و مسلم خواند و در هر رکعت بعد از فاتحه خلاص بیست
 یکبار بعبادان صد بار در روز فرستد ثواب آن بسیار است و کر ماه ربیع الآخر هر که روزه دارد و همد

اولاد و ربیع الاول

اولاد و ربیع الثانی

بسم و میت و ششم و ششم این ماه ثواب بسیار است در اول شب و اول روز چهار رکعت نماز کند
 و در هر رکعت بعد فاتحه اخلاص نه بار بخواند ثواب بسیار است و اگر میت و پنج بار اخلاص خواند هرشتاد و یکی
 زیاده کند و هشتاد و بیست و یک بخواند و ذکر ماه جمادی الاولی هر که در شب اول و روز اول چهار رکعت
 گذارد بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه پانزده بار اخلاص ثواب بسیار است و در دویم و در اویم و میت و یکم
 این ماه روزه دارد ثواب بسیار است و ذکر ماه جمادی الاولی هر که در شب اول و روز اول ماه چهار رکعت
 بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه اخلاص سیزده بار ثواب بسیار است هر که در اول و میان و آخر روز روزی ثواب
 ثواب بسیار است و ذکر ماه حبيب رسول علیه الصلوة و السلام ماه حبيب بگوید گفته الله باری و الله و الله
 و شعیبان و یوسف و ابراهیم و اسماعیل و یونس و هود و نوح و آدم و شهاب و در شب اول این ماه بعد از نماز غروب میت رکعت بده سلام
 بعد از فاتحه اخلاص یکسان بار بخواند بسیار خوب است بعد از نماز خفتن دو رکعت بخواند در رکعت اولی اللهم
 یکبار و اخلاص تسبیح در دویم اللهم شریح و اخلاص و معوذتین یکسان یکسان بار بخواند و بعد از سلام سی بار بگوید یا اکر
 الا ادرسی بار صلوة فرستد و حاجت خواهد داشت و اول ماه حبيب روزه دارد و غسل کند چون آفتاب ببارد و
 لا اله الا الله حقا حقا لا اله الا الله ایمانا و حقا حقا لا اله الا الله و حقا حقا لا اله الا الله که محمد
 رسول الله حقا حقا فضل بسیار است اول پنجشنبه در حبيب آید روزه دارد که شب جمعه لیلة الغائب است
 غائب جمع غیبت و غیبه طایر کثیر را گویند و اهل روزه در شب از حق تعالی عطا یائست و چون از نماز فرس
 و سنت مغرب لیلة الجمعة فارغ شود شش رکعت بمسalam که صلوة اداء بین است بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه
 اخلاص سبار و بعد از آن نماز لیلة الغائب روزه رکعت شش سلام بخواند در هر رکعت بعد از فاتحه سبار و
 از زنانه فی لیلة القدر و روزه بار اخلاص بعد از درخ بار بگوید یا الله صل علی محمد و آله و علیهم
 پس سر در سجده بنهد و در سجده هفتاد بار بگوید یا الله صل علی محمد و آله و علیهم و سر در سجده
 بر دارد و نشیند و هفتاد بار بگوید یا الله صل علی محمد و آله و علیهم و یا الله صل علی محمد و آله و علیهم
 بار دویم سر در سجده بنهد و هفتاد بار بگوید یا الله صل علی محمد و آله و علیهم و یا الله صل علی محمد و آله و علیهم
 خواهد گردانید و انشاء الله تعالی و صلوات الله تعالی علی خیر خلقه محمد و آله و اصحابه و اجمعین بر خیر کائنات

الْكِتَابِ عِنْدَكَ كَحُجْرٍ مَوْصُوفًا عَلَى رِيقِي فَأَسْخِ عَنِّي خَيْرَ مَا فِي وَطْنِي رِيقِي وَ
 الْكُتُبِي عِنْدَكَ سَعِيدًا أَهْنِيًا مَوْصُوفًا لِي عَلَى رِيقِي وَأَنَّكَ قُلْتَ فِي أَمْرِ
 الْكِتَابِ بِحَوْلِ اللَّهِ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَكَ أَمْرُ الْكِتَابِ وَكَرَّمَ رُوحَ عَارَاهُ مَضَى
 جَوْنَهُ وَنَوْبِي دِينَ بُوَيْدِ اللَّهِ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ أَدْخِلْهُ عَلَيْنَا يَا مَنِّ وَأَمَانٍ وَ
 صِحَّةٍ مِنَ السَّخَمِ وَفَرَاغٍ مِنَ الشُّغْلِ وَأَعِنَّا عَلَى الصِّيَامِ وَالْقِيَامِ وَتِلَاوَةِ الْقُرْآنِ
 بِقَضَى عَنَّا وَقَدْ عَفَرْتَ لَنَا وَرَضَيْتَ عَنَّا اللَّهُ هَذَا شَهْرُ رَمَضَانَ قَدْ حَضَرَ
 فَنَسِيهِ لَنَا وَتَسَلَّمَ فِي لَيْسَ مِنْكَ وَعَافِيَهُ اللَّهُ أَرْزُقْنَا صِيَامَهُ وَقِيَامَهُ فَقُولْ
 مِنَّا يَا يَمَانٍ وَاجْتَنَابِ اللَّهُ أَرْزُقْ عَنَّا الْكُسْلَ وَالْفَتْرَةَ وَالشَّامَةَ وَلَازِقْنَا فِيهِ
 الْخَيْرَ وَالْجَدَّ وَالْأَجْرَ وَالْإِحْتِيَادَ وَالْفَقْرَ وَالنَّشَاطَ كُلَّ حَيْثُ وَتَرْضَى أَيْضًا نَارُ دُ
 وَتَارِيخِ تَرْشِدِهِ أَزَاهُ مَبَارَكٍ بَعْدَ خُفْتَنِ مِشْرِ أَوْ تَرْبِيتِ رَكْعَتِ نَمَازِهِ سَلَامٌ بَلَدًا وَبَعْدَ جِهَارِ
 رَكْعَتِ سَهْرَتِ تَسْبِيحِ بُوَيْدِ رَبِّهِ (الْآلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ الْحُكْمُ وَ
 لَهُ الْمُلْكُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ حَيٌّ لَا يَمُوتُ ذُو الْجَلَالِ بِيَدِهِ الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ (تَسْبِيحِ دُومِ) سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَالْآلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ وَ
 لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ عَدَدَ مَا عِلِمَ اللَّهُ وَزِنَةَ مَا عِلِمَ اللَّهُ وَمِثْلَ مَا عِلِمَ
 اللَّهُ (تَسْبِيحِ سِوَمِ) سُبْحَانَ اللَّهِ الْمَلِكِ الْحَبِيبِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْغَفَّارِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَرِيمِ الْبَاسِطِ سُبْحَانَ اللَّهِ الْكَبِيرِ الْمُتَعَالِ سُبْحَانَ اللَّهِ
 خَالِقِ الْيَلِّ وَالنَّهَارِ سُبْحَانَ اللَّهِ الَّذِي لَا يُرَى وَلَا يُزَالُ (تَسْبِيحِ جِهَارِ) سُبْحَانَ
 ذِي الْمُلْكِ وَالْمَلَكُوتِ سُبْحَانَ ذِي الْعِزَّةِ وَالْعِظَمَةِ وَالْهَيْبَةِ وَالْقُدْرَةِ وَالْكَدْرَةِ
 وَالْجَبَرُوتِ سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَنَامُ وَلَا يَمُوتُ أَبَدًا أَبَدًا (تَسْبِيحِ خَفِيفِ) سُبْحَانَ
 اللَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ غَفَّارُ الذُّنُوبِ سَتَّارُ الْعُيُوبِ مُقَلِّبُ
 الْقُلُوبِ كَسَّافُ الْكُرُوبِ وَاتَّقِ الْيَهُودَ عَنِ ظُلْمِهِ ذَلِيلُ الْإِمْلَاقِ

لِنَفْسِهِ ضَرًّا وَلَا مَفَاقًا وَلَا حَيَوتًا وَلَا مَمُوتًا وَلَا نَشُورًا اَيْضًا بعد از هر پنج این دعا بخواند اللَّهُمَّ
 اِنِّي اَسْأَلُكَ بِرِضْوَانِكَ الْجَنَّةِ وَاعْتِقُ ذَنْبِي مِنَ النَّارِ يَا خَالِقَ الْجَنَّةِ وَالنَّارِ بِرَحْمَتِكَ
 يَا كَرِيمَ يَا غَفَّارَ يَا كَرِيمَ يَا سَتَّارَ يَا رَحِيمَ يَا بَارِئَ اللَّهُمَّ اَجِرْ نَارِي مِنَ النَّارِ يَا هَيُّمُ سَبَّارَ
 اَيْضًا در سبت و نهم ماه دعا زده رکعت بگذارد و بخواند و هر رکعتی بعد از فاتحه انا انزلناه سببار و سوره
 اخلاص ده بار چون از نماز فارغ شود صد بار بگوید سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ اَيْضًا نماز و دعا آخر ماه رمضان
 بعد از تراویح در شب آخر ده رکعت بگذارد به پنج سلام و هر چه خواهد از قرآن بخواند بعد از فراغ هزار و
 یکبار اَسْتَغْفِرُ اللَّهَ بعد از آن سرسجده نهد و این دعا بخواند يَا كَافِيَّ مَرِيًّا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ
 يَا رَحْمَنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ يَا إِلَهَ الْاَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ اَعْفِرْ لِي
 ذُنُوبِي وَتَقَبَّلْ صَلَاتِي وَصِيَّاتِي وَرِقَابِي آمَن زبده شود انشا الله تعالی و کر نماز و دعا
 او شوال بعد از نماز عید فطر چهار رکعت بگذارد در اول بعد از فاتحه سبح اسم و در دوم و ایتش در
 سیم و ایتش در چهارم الم شرح هر یک یک رکعت بعد از نماز سبت و یک رکعت سوره اخلاص
 بخواند اَيْضًا ششم ماه شش رکعت بگذارد و در هر رکعتی بعد از فاتحه و اسما و الطارق یک کرة بعد
 از سلام صد رکعت در دو گوید اَيْضًا عشره آخر ماه هر روز فاتحه بخواند ثواب ختم باید و در آن سال هیچ
 گناه بر نهد و نویسد و کر نماز و دعا ماه ذی القعدة سی رکعت بگذارد در هر رکعتی بعد از
 فاتحه اذ از زلزله الارض بخواند چون فارغ شود سوره هم بخواند اَيْضًا نهم ماه دو رکعت بگذارد و بر
 ترقی در نبات در هر رکعتی بعد از فاتحه سوره فرل بخواند پس از سلام پس صد رکعت بخواند اَيْضًا
 آخر ماه بعد از چاشت دو رکعت بگذارد بعد از فاتحه در هر رکعتی سوره القدر بخواند صد رکعت بعد از سلام
 یازده رکعت در دو و یازده رکعت فاتحه بخواند سرسجده نهد هر چه از حق تعالی خواهد مستجاب گردد
 و کر نماز و دعا ماه ذی الحجه شب اول دو رکعت بگذارد در هر رکعتی بعد از فاتحه سوره الکافرون
 یک کرة اَيْضًا در عشره اول در شب جمعه و یازده رکعت شش رکعت بگذارد سب سلام و هر رکعتی

اَيْضًا

اَيْضًا

و کر نماز و دعا ماه شوال

و کر نماز و دعا ماه شعبه اَيْضًا

و کر نماز و دعا ماه ذی القعدة اَيْضًا و کر نماز و دعا ماه ذی الحجه اَيْضًا

فِي عَوَالِمِ شَوَاهِدِ الْاَلْهَوِيَّتِ وَالنَّاسُوتِ وَتَعَرَّفَنِي مَعْرِفَةً نَاقِمَةً فِي حِكْمَةٍ عَامَّةٍ
 حَتَّى لَا يَبْقَى مَعْلُومٌ إِلَّا وَأَطْلَعُ عَلَى دَقَائِقِهِ الذَّا قَائِنِ الْمُسْتَبْطِ فِي الْمَوْجُودَاتِ
 وَلَا ذَهَبَ بِالظُّلُمِ الْمَا بَعْدَ عَنْ إِذْ ذَاكَ حَقَائِقِ الْإِيمَانِ فَمَا تَقَرَّبَ مَا فِي الْقُلُوبِ
 وَالْأَرْوَاحِ بِمُحِبَّاتِ الْحُبِّ وَالْوُدَادِ وَالرُّشْدِ وَالرِّشَادِ إِنَّكَ أَنْتَ الْمُجِيبُ وَالطَّالِبُ
 وَالْمَطْلُوبُ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ وَيَا كَاشِفَ الْكُرُوبِ وَيَا دَلِيلَ الْمُتَحَيِّزِينَ وَيَا
 عِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَامُ الْغُيُوبِ أَنْتَ رَبِّي وَرَبُّ كُلِّ شَيْءٍ اللَّهُمَّ
 لَا تَجْعَلْنَا بَيْنَ النَّاسِ مَعْرُودِينَ وَلَا عَيْنَ خَدِّكَ مَتَّحِينَ وَلَا يَنْعَمَتِكَ
 مُسْتَذْرِبِينَ وَلَا مِّنَ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الدُّنْيَا بِالْإِثْمِ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى
 خَاتَمِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ تَمَّتْ بِالْخَبَرِ

خاتمة الطبع

آخردہ علی احسانہ کہ درین ایام مبینت التیام کتاب ستطاب متضمن باورد و اعمال و ادعیه
 مستندہ مجربہ قدوہ السالکین زبده العارفین حضرت مولانا شاہ کلیم اللہ جہان آبادی قدس
 سرہ السامی اعنی مرقعہ کلیمی معشی بجاوشی نافذہ دفواید مفیدہ تبصیح مولانا مولوی اعجاز احمد
 صاحب سلمہ اللہ تعالیٰ حسب ایامے جناب مولوی محمد عبدالاحد صاحب بیاہ صفر انظر
 ۱۳۳۵ھ در مطبع مجتبائی دہلی حسن الطبع یافت۔ اگرچہ قبل ازین تراجم مرقعہ شریف
 بدرجہ اتم شائع شدہ و بسبب نفع خلائق گردیدہ اما بنظر اینکہ اگر اصل ملفوظ شیخ عامرہ خلایق را
 دستیاب شود امید از یاد برکت است از نخبیت اصل کلام شیخ طبع کردہ شدہ امر دان بگذاشت
 و لطافت کلام شیخ در یابند و طالعان کامکار کمال شوق حریز جان سازند و اللہ ولی التوفیق۔

برنے از احوال حضرت شاہ کلیم الدین جہان آبادی شیخ قدس سرہ

بداگہ شیخ

از عالم شاخ و کبرے اولیائے خاندان حشیتہ نظامیہ است و خرقة فقر و ارادت از شیخ محمد مدنی
 مدرسے از شیخ محمد اعظم حشیتی و دوسے از خواجہ حسن حشیتی و دوسے از جمال الدین المشہور شیخ جمن و دوسے
 از شیخ محمود المعروف بہ شیخ راجن و دوسے از شیخ علم الدین و دوسے از شیخ سراج الدین و دوسے از شیخ
 کمال الدین علامہ و دوسے از شیخ نصیر الدین محمود چراغ دہلی و دوسے از سلطان المشائخ نظام الدین
 بدائونی قدس الدین سرہم پوشیدہ حضرت شیخ کلیم الاول در دہلی تحصیل علوم ظاہری پرہخت و دستار
 تفصیل بست بعد از ان بحرمین شریفین تشریف بردہ در مدینہ منورہ مرید حضرت یحیی مدنی گردید
 و دوسے بعد دست آنحضرت اندر بچگیل رسید و خرقة خلافت یافت و از شاہ جہان آباد آمد و فیما بین
 قلعة و مسجد بود باش شاہ و بتدریس و تلقین خلق مصروف گشت و کتابہا در علوم حقائق و معارف
 تصنیف کرد چنانچہ کتاب سوار اسبیل و کشکول و مرقع و غیرہ تصانیف و دوسے است و آنحضرت
 رامریان صاحب حال و قال بسیار بودند و بحالت سلع نظر فیض اثر دوسے بر بہر کہ افتادے
 مست و بخود گشتے وفات دے بتاریخ بہست و چہارم ربیع الاول سال یکہزار و یکصد و چہل
 ہجری است و مرقد منور در دہلی زیار نگاہ خلق است +

قطعة تاریخ وفات

کلیم الدین چار فضل الہی	ز دنیا شد بجلد جاوانی	دو تاریخ بہر شیخ	بہر شیخ عازموی چغانی
یکی موسی ثانی کاٹھ دین	دگر عرفان دین ہستی	کلیم الدین حشیتی مبارک	گور حیل آن شیخ زانی

سر ۸۰ <

(۱۶۰۰)

6541
SIA

